

NOVADNIEKS

PREIĻU RAJONA LAIKRAKSTS

• Sestdiena, 1996. gada 27. jūlijs

• Nr. 56 (6677)

Guntis Ulmanis tikās ar Latgales pašvaldību vadītājiem

◆ Otrdien, 23. jūlijā Valsts prezidents Guntis Ulmanis bija ieradies Latgalē. Brauciena laikā viņš apmeklēja Rēzeknes rajonu un, uzklausot novada rajonu vadītāju lūgumam, piekrita tikties ar viņiem Preiļu rajonā.

Saruna, kura bija plānota tikai pāris stundu garumā, bet ievilkās veselas četras stundas, notika akciju sabiedrības «Preiļu siera» atpūtas bāzē. Tajā piedalījās visu Latgales rajonu, kā arī Jēkabpils rajona padomes priekšsēdētāji un saimnieki — Rušonas pagasta padomes priekšsēdētājs Arvīds Soldāns un «Preiļu siera» vadītājs Jāzeps Šņepsts.

Guntis Ulmanis uzsver, ka savas prezidentūras otrajā reizē ir nolēmis daudz vairāk uzmanības veltīt valsts iekšējiem ekonomiskajiem un sociālajiem procesiem, kas jo vairāk aktuāli kļūst aizsākot administratīvi teritoriālo reformu. Pašvaldību vadītāji cerēja tikšanās laikā izteikt prezidentam savu viedokli par daudziem sasāpējušiem jautājumiem.

Preiļu rajona padomes priekšsēdētājs Ilmārs Meluškāns pēc tikšanās pastāstīja, ka Latgales pašvaldību vadītāji devuši prezidentam ļoti nopietnu vielu pārdomām par vairākām lauku dzīves sfērām. Viens no aktuālākajiem jautājumiem sarunā ar Gunti Ulmani bija administratīvi teritoriālā reforma, kas nedrīkst turpināties tādā veidā, kā pašlaik iecerēta.

Otra problēma, kas tuvākajā laikā gaida risinājumu, ir nākamā gada pavasarī paredzētās pašvaldību vēlēšanas. Līdzšinējās partiju listes, ievēlot pilsētu un pagastu padomes, ir nevajadzīgas un liekas, jo iedzīvotāji vēlas balsot par konkrētiem cilvēkiem, kuriem viņi uzticas. Iespējams tā sauktais jauktais princips.

Pašvaldību vadītāji ar prezidentu runāja arī par izglītības attīstību laukos un to, ka skolu uzturēšana pilnībā jānodod pašvaldību ziņā, jo tikai pašvaldības zina, vai drīkst likvidēt kādu mazu lauku skoliņu, kaut arī tās uzturēšana ir ekonomiski neizdevīga.

Tie Latgales rajoni, kuri robežojas ar kaimiņu valstīm, stāstīja prezidentam par savām problēmām.

Vesela diskusija par piena iepirkuma cenām, par piena pārstrādes uzņēmumu perspektīvām izvērtās starp Gunti Ulmani un «Preiļu siera» direktoru Jāzepu Šņepstu.

Tikšanās gaitā izskatījās ideja, ka septembrī vai oktobrī saruna starp prezidentu un mūsu pašvaldību vadītājiem ir jāturpina, iesaistot tajā arī Andri Šķēli un citus valdības vīrus.

L.Kirillova

Lasītāju ievēribai
Laikraksta «Novadnieks»
kārtējais numurs iznāks
nākamsestdien, 1996. gada
3. augustā.

Šodien «Novadniekā» — Silajāņu pagasts

Skaistas un stipras zemnieku mājas nokalnītē

Šīs vasaras skopā saulīte slēpjas aiz mākoņiem. Vēja dzīti tie met skrejošu pelēku ēnu pāri Valentīnas un Antona Mežinsku mājām. Pāri pagalmam, pāri saimniecības ēku pamatīgajiem mūriem, pāri ziedošajam kartupeļu laukam un bišu dravai.

Jā, tik lielu bišu dravu tagad var reti kur redzēt. Nikst ārā bitenieki, paput bišu saimes. Pirms gadiem pagastā katram desmitajam saimniekam esot bijušas salda medus nesējiņas. Tagad tuvumā dravu vairs nav. Antons Mežinskis saka:

— Ar bitēm sadzīvot vajadzīga sava māksla. Un labu praksi vajag. Šogad tāda grūta vasara. Inesuma pavisam nav. Vēl jau cerība, ka augustā būs labāks laiks, varbūt rudens ziedos bites ko atradīs. Citādi visu vasaru tādas dusmīgas.

Pērn gan medus bija daudz. Toties labība slikti auga, jo mūsu mālainajos pakalnos sējumi aizkalta. Šogad viss otrādi — tūrumi kuplām vārpām, bet stropi tukši.

Valentīna Mežinska papildina:

— Es vairs neticu tām tautas pazīmēm. Šopavasār bērziem pirmajiem lapas saplauka, vajadzēja būt labai sausai vasarai. Bet lija vienā lišanā. Cilvēkiem grūti sienu sagādāt. Mēs, nekā, tikām galā. Siens sapļauts, zārdos sakrauts. Vajag tikai vairāk pašiem šiverēties.

Mežinsku zemnieku saimniecība «Skangāļi» nav no tām lielākajām. Kopējā platība divdesmit četri hektāri, bet pusi aizņem mežs, pļavas, krūmi un kārkli. Te vēl būs vairākus gadus uz priekšu ko rauties, kamēr

visus celmus izplēsīs, kamēr purva stūri nosusinās, kā nākas.

Sākums jau ir — izrakti kārtīgi grāvji, kur lieko ūdeni novadīt, drīz būs pabeigts tilts. Arī tehnikai pamatīgs šķūnis uzcelts. Tur sava vieta ierādīta kombainam, sava — pļaujmašīnai un pārējam inventāram. Saimnieks saka, viņam nekādi projektētāji neesot vajadzīgi. Kolhoza laikā par celtnieku strādājis, tāpēc visi projekti paša galvā rodīties un paša rokām realizēti. Arī ar tehnikas remontu nekādu problēmu, jo šim vajadzībām iekārtota darbnīca, kur ir pat viss nepieciešamais smēdes darbiem.

Kūts un dzīvojamā māja pārsteidz ar savu pamatīgumu. Celta vēl tajos laikos, kad bija dzīvs Valentīnas tēvs un māte. Valentīna stāsta, kā vecāki četrdesmit deviņajā gadā bijuši spiesti iestāties kolhozā, bet jau piecdesmit pirmajā viens pēc otra nomiruši. Nevarējuši pārdzīvot to, ka tiek postīts sūrā darbā sasniegtais. Valentīnai toreiz bijuši tikko piecpadsmit gadi, bet mātai deviņi.

Visādi gājis, bet dzimtas mājas saglabātas. Kolhoza laikos ar celšanu un būvēšanu nevarēja aizrauties, visādi lamājuši un sodu maksāt likuši. Tomēr pamazām vien saimniecība sazēlusi un sakoplojusi. Valentīna tagad smejas, ka viņu mājas gluži kā Rīga nekad nebūšot īsti gatavas.

Mežinsku ģimene atšķiras no daudzām citām ar to, ka paļaujas tikai uz saviem spēkiem un nekad nav lūgusi un arī negaida palīdzību no malas. Vai mazums ir tādu zemnieku, kuri

ņēma lielus kredītus, bet no cerētajiem darbiem čiks vien sanācis. Mežinski savas saimniecības stabilitāti panāca ar lielu centību. Viņi ir pārliecināti, ka centība iedzīst nākamajās paaudzēs — bērnos un mazbērnos, kuri tad saimniekos labās un sakoptās mājas.

Kolektīvās saimniecības lauku cilvēkus izlutināja — viegli strādāt, šo to no kopējās mantas sev paņemt. Varēja atspiesties uz lāpstas un anekdotes stāstīt, bet algas dienā vienmēr bija ko kabatā ielikt. Tagad tie nāk pabalstus prasīt tā vietā, lai meklētu darbu.

Kamēr ar Valentīnu un Antonu runājāmies par dzīvi un darbu, apkārt neapklusā bišu dūkoņa. Mums, svešiniekiem, tā tīri bailīgi likās — ka tikai netrāpāmies kādai niknai medus nesējai ceļā. Bet viņi pieraduši,

gan bērni, gan lielie. Lopiņiem gan reizēm esot ko trūksties, ja šīs dusmīgas. Vienreiz bulļuku sadzēlušas, arī kaimiņu govīm gadījies ciest. Tad vajagot tikai sirdsziņas iespricēt un ar aukstu ūdeni lopiņu apliet.

Jā, bites ir gudri kukaiņi. Tās jau nedzīvos tur, kur valda aukstums. Bitēm vajag labus cilvēkus apkārt. Nav vārdam vietas, Mežinski tādi ir noteikti.

Lidija Kirillova

● Attēlā: Antons un Valentīna Mežinski ar meitu Annu un mazbērniem Aigaru, Igu un Ingu šoreiz fotografējās puķu dārzā pie siltumnīcas. Tā ir Annas valstība.

Jāņa Silicka foto

Citus materiālus par Silajāņu pagastu lasiet «Novadnieka» 4. un 5. lappusē

VDK arhīvu mantojums pieejams apmeklētājiem

Latvijas Republikas Valsts arhīvu ģenerāldirekcija ir sagatavojusi Baltijas valstu ceļojošu izstādi «PSRS VDK arhīvu mantojums Baltijas valstīs». Patlaban šī izstāde skatāma arī Preiļu rajona padomē.

Dokumenti no arhīvuim pārsteidz ar savu skaidrumu, īpaši jaunākā gada gājuma ļaudis, kuriem čekistu represijas pazīstamas tikai nostāstos. Izstādē var iepazīties ar VDK struktūru un darbības metodēm, var apskatīt dokumentu kopijas no LKP CK nomenklatūras darbinieku — VDK vadītāju personu lietām.

Apmeklētāji var lasīt dokumentu kopijas no Kārļa Ulmaņa krimināllietas Nr.17210, kas glabājas KF Federālā drošības dienesta arhīvā, par padomju drošības struktūru darbību neatkarīgajās Baltijas valstīs pirmskara periodā, par VDK bruņoto vienību akcijām pret nacionālajiem partizāniem un viņu atbalstītājiem pirmajos pēckara gados, par 1941. gada 14. jūnija un 1949. gada 25. marta masu deportāciju sagatavošanu, norisi, kā arī izsūtīto atgriešanos dzimtenē.

Interesenti var iepazīties ar materiāliem par represijām pret Latvijas inteliģenci pēckara periodā, ar specpārbaužu anketām un fiktīvi noformētiem dokumentiem, ar Latvijas disidentu pretestību totalitārajam režīmam un daudz ko citu.

VIETĒJĀS ZIŅAS

Izstāde būs apskatāma Preiļu rajona padomes telpās otrajā stāvā līdz 20. augustam ik darbdienu no pulksten 8.00 līdz 17.00.

L.Kirillova

Vēl viena mazpulka organizācija

Pēc Aizkalnes pagasta zemnieku konsultantes Lidijas Kažemākas iniciatīvas nodibināta mazpulka organizācija. Daudzi bērni un jaunieši nodarbojas ar dažādu augkopības kultūru audzēšanu, strādā lopkopībā, tāpēc mazpulka organizācijas dibināšana bija pašsaprotama. Sanāksmē, kur notika pārrunas par mazpulka organizāciju, piedalījās 15 pagasta jaunieši. Septiņi no viņiem izteica vēlēšanos darboties maz-

pulkā. Savu vasaras brīvdienu veikumu — izaudzētās kultūras — Aizkalnes puses bērni jau šoruden parādīs skatē.

Tas ir trešais pagasts rajonā, kur mazpulka organizācijas darbību vada zemnieku konsultanti.

Interesējas par cūkkopību

Galēnu pagasta zemiece Regīna Čaunāne un Stabulnieku pagasta zemnieks Valdis Ivanāns nesēn pabija Daugavpils rajona Tabores pagastā. Viņi iepazīs ar zemnieku saimniecību, kura ir cūku audzēšanas demonstrējuma saimniecība. Šādai saimniecībai projektu ir izstrādājis Lauksaimniecības konsultāciju centrs, to finansē no Eiropas Kopienas līdzekļiem.

Lauksaimniecības konsultāciju biroja vadītājs Māris Liniņš, kurš kopā ar rajona zemniekiem piedalījās seminārā Daugavpils rajonā, pastāstīja, ka, ja nākamgad būs iespējas, tad arī mūsu rajona zemnieku saimniecības varēs sākt audzēt cūkas pēc tehnoloģijas, kuru apmaksā Eiropas Kopiena. Zemniekam būs jāizpilda nosacījums — divreiz gadā jāparāda sava ferma citiem zemniekiem.

A.Iļina

Sociāli ekonomiskais stāvoklis rajonā 1996. gada I pusgadā

1996. gada 1. janvārī iedzīvotāju skaits Preiļu rajonā bija 43089 cilvēki, no tiem Preiļos 9442, Līvānos 11093, laukos — 22554. Pēc nacionālā sastāva latvieši — 64,96 procenti, krievi — 29,43 procenti, citas tautības — 5,61 procenti. Pirmajā pusgadā dzimuši 208 bērni, miris 371 cilvēks.

Reģistrēto bezdarbnieku skaits Preiļu rajonā maijā beigās bija 4486, no tiem ilgstošie bezdarbnieki 3406. Bezdarbnieku pabalstu saņēma 1178 cilvēki. Bezdarba līmenis rajonā maijā beigās bija 22,5 procenti no ekonomiski aktīvo iedzīvotāju kopskaita (Latvijā bezdarba līmenis — 7,1%).

Valsts un pašvaldību uzņēmumos, iestādēs, organizācijās un uzņēmējdarbības ar valsts vai pašvaldību kapitāla daļu strādājošo vidējā aprēķinātā darba samaksa jūnijā bija 77,66 latu.

Rūpniecība

Valsts un pašvaldību uzņēmumos (neatkarīgi no nodarbināto skaita), pārējos uzņēmumos un uzņēmējdarbības, kur rūpnieciskajā ražošanā nodarbināti 50 un vairāk cilvēki, rūpniecības produkcijas izlaide pirmajā pusgadā sastādīja 1935,9 tūkst. latu.

Gatavās produkcijas krājumu vērtība noliktavās pārskata perioda beigās bija 631,4 tūkst. latu. Lielākie krājumi ir akciju sabiedrībā «Līvānu stikls» — 365,7 tūkst. latu vērtībā, akciju sabiedrībā «Preiļu siers» — 190,7 tūkst. latu.

Salīdzinot ar 1995. gada I pusgadu, samazinājusies atsevišķu produkcijas veidu ražošana. Piemēram, sviesta ražošana samazinājusies par 29,5 procentiem, maizes un maizes izstrādājumu ražošana — par 18,9 procentiem, stikla trauku ražošana — par 50 procentiem.

Tajā pat laikā pilnpiena produkcijas (pārreķinot pienā) ražošana palielinājusies par 56 procentiem, skāba krējuma ražošana — par 51,9 procentiem, sieru ražošana — par 10,4 procentiem.

Lauksaimniecība

Pirmajā pusgadā piecas statūtsabiedrības realizējušas kaušanai 198,8 tonnas mājlopu, izslaukušas 1969,3 tonnas piena. Vidējais izslaukums no govju sešos mēnešos bija 1521 kg.

1996. gada I pusgadā iepirkta 449 tonnas lopu un putnu, 5547 tonnas piena. Salīdzinot ar 1995. gada I pusgadu, lopu un putnu iepirkums samazinājies par 37 procentiem, piena iepirkums palielinājies par 49 procentiem.

1996. gada I pusgadā zemnieku saimniecības, piemājas saimniecības un personiskās palīgsaimniecības samazinājušas lopu un putnu pārdošanu, salīdzinot ar 1995. gada I pusgadu, par 153 tonnām jeb 29 procentiem. Piena pārdošana palielinājusies par 47 procentiem.

Būvniecība

Janvārī — jūnijā būvniecības uzņēmumi un organizācijas veikušas būvmontāžas līgumdarbus 67700 latu apjomā, tajā skaitā pašu organizāciju veiktais būvmontāžas darbu apjoms ir 45400 latu.

Pusgada laikā par iedzīvotāju personīgajiem līdzekļiem uzceltas un nodotas ekspluatācijā 7 individuālās mājas ar 616,20 kvadrātmetru lielu kopējo platību.

Preiļu rajona valsts statistikas nodaļa

Ar varu un spēku milēts nebūsi...

Šogad, kā nevienu citu gadu, mācību gada noslēgums rajona skolās, kā arī turpmākās un iespējamās reorganizācijas rajona skolu tīklā ir izsaukušas nopietnas bažas un satraukumu ne tikai skolotājos, skolēnos, viņu vecākos, bet arī visā sabiedrībā. Šoreiz gribu pakavēties tikai pie dažām problēmām, kuras pašlaik guvušas pamatotu rezonansi.

Pirmkārt, par Aglonas internātgimnāzijas likteni. Ne tikai rajona presē, bet arī valsts mēroga masu medijos ir parādījusies dažāda, pat pretrunīga informācija. Es šoreiz negribu atgriezties pie faktu izklāsta, jo tas «Novadniekā» tika izdarīts ļoti precīzi. Apskatīsim šī jautājuma morālo pusi.

Kādreiz likās neticami, ka nauda un politika (*lasi, tieksme pēc varas*) var tik nežēlīgi, nerēķinoties ar cilvēkiem, valdīt pār visu. Tagad nākas secināt, ka tā tas ir. Šoreiz pats sāpīgākais ir tas, ka nerēķināšanās notiek ar vēl nepieaugušiem cilvēkiem, ar bērniem.

Vai tad «vēsturiskā» vienošanās par Aglonas internātgimnāzijas pārtapšanu par privāto gimnāziju bija vairāk domāta bērnu labā, nekā izdevīgāka pēc varas kārajiem politiķiem un baznīcas pārstāvjiem? Domāju, ka par bērniem ne toreiz, ne arī pašreiz abas vienošanās slēdzējpusēs domāja vismazāk.

Protams, kas tad ir bērni, viņu likteņi, ja, tos ignorējot, var iegūt naudu un mantu. Arī Latvijas valsts likumdošana šajā «svētīgajā» lietā nav šķērslis, un ja vēl to visu istenojot izdodas maskētis ar skaistiem solījumiem un esošās valdības «garantijām», tad tāds bērnu, vecāku, skolas darbinieku un skolu valdes protestu nieks vien ir.

Jā, ir saprotams, ja Ministru kabinets visus Aglonas internātgimnāzijas esošos un paredzētos līdzekļus līks atdot Aglonas bazilikai, tad skolas liktenis būs nolēmts, bet vai varēs pastāvēt tādā veidā dibinātā jaunā skola un vai to varēs saukt par mācību iestādi, ja tur nebūs ne bērnu, ne skolotāju?

Visiem zināms, ka ar varu un spēku milēts nebūsi, bet ja nebūs mīlestības, nebūs arī cieņas. Es, protams, neesmu pret katoļu gimnāziju kā tādu, es tikai nevaru saprast, kāpēc tā ir jāveido, iznīcinot Aglonas internātgimnāziju, piesavinoties nodokļu maksātāju izveidotu un uzturētu bāreņu skolu? Vai tad nebūtu lietderīgāk un cilvēcīgāk veidot katoļu gimnāziju pakāpeniski, paralēli esošai skolai, neradot konfliktu un kopīgi apsaimniekojot skolas ēkas Aglonā. Tad nebūtu nodarīts pāri bērniem, tiktu ievērotas viņu likumīgās tiesības kopā ar vecākiem izvēlēties skolu pēc brīvas gribas.

Zināmas atskaņas sabiedrībā un bažas

vecākos ir izraisījis fakts, ka Līvānu 1. vidusskolā, kārtējot izvēles eksāmenu, ir izkrituši 6 skolēni. Skolu valde nebūt necenšas atrast «peramo zēnu», kā minēts «Novadniekā» 20. jūlija rakstā «Laiks saukt lietas īstajos vārdos». Gribētos tomēr dziļāk paanalizēt radušos situāciju un mēģināt kopīgi rast atrisinājumus.

Protams, apsveicams ir eksāmenu komisijas godīgais un stingrais vērtējums, pēc kura skolēns saņem tādu atzīmi, kādu ir pelnījis. Taču uzskatu, ka nav visai korekti pēc notikušā vainot tikai skolēnu, eksāmenu instrukciju un skolu valdi. Katram ir saprotams, ka mācīšanās tomēr ir process, pie tam tāds, kurā piedalās gan

Ir sāpīgi, ka gan konfliktā ap Aglonas internātgimnāziju, gan strīdā par Līvānu 1. vidusskolas eksāmenu sesijas rezultātiem kļūdu upuri ir bērni, vienalga – lieli vai mazi, bet bērni.

skolēns, gan skolotājs. Ja šajā procesā skolotājs tikai dod informāciju, nepietiekoši pārbaudot skolēnu zināšanu apguves līmeni, pat vēl vairāk, liekot audzēkņiem nepamatotī augstu vērtējumu visu mācību laiku, tad skolēnam likumsakarīgi rodas ticība viegli nokārtojama eksāmenam un savām zināšanām attiecīgajā mācību priekšmetā.

Ja eksāmenu mēs uzskatām kā šī procesa galarezultātu, tad saprotama ir skolēnu un vecāku neizpratne par tā nenokārtošanas iespējamību. Izvairīties no šīs nepatīkamās situācijas varēja sekot sen zināmai patiesībai — grūti mācībās — viegli kaujā, kur kauja varētu šoreiz būt eksāmens.

Negribētos piekrist, ka Līvānu 1. vidusskola ir pirmā skola rajonā, kur skolēni izkrit eksāmenos jeb, kā teikts jau iepriekš minētajā rakstā, «lietas sāk saukt īstajos vārdos». Eksāmens ir daļēji arī laimes spēle, un skolēni krita eksāmenos, cik atceros, jau arī astoņdesmitajos gados, kad «dzīve spēlēja pēc pavisam citiem noteikumiem». Kā toreiz, tā arī tagad šī krišana visbiežāk tomēr notika un notiek obligātajos eksāmenos. Tas arī ir saprotams, jo vidusskolēni var izvēlēties ne tikai kuras mācību priekšmetus apgūt, bet arī kuros no tiem kārtot eksāmenu. Pēdējai izvēlei noteikti ir jābūt vienojoties ar attiecīgā priekšmeta skolotāju, es pat

teiktu, bez skolotāja iedrošinājuma tā nemaz nevar būt. Tādēļ saprotama ir eksāmenu instrukcijas stingrība attiecībā pret pārbaudījumu pārkārtošanu, proti, jo skolēns taču kārtā to eksāmenu, kuru ir izvēlējis, tāpat jūtas šo priekšmetu apguvis pietiekoši labi.

Protams, instrukcijā pārāk nežēlīgs ir punkts, kurš liek izkrišanas gadījumā nākamajā gadā pārkārtot arī obligātos eksāmenus. Taču jāatceras, ka instrukcija ir tapusi, ņemot vērā iepriekšējo gadu pieredzi, apsverot visus par un pret.

Negribētos, lai šīs domas izskanētu kā pārmetums Līvānu 1. vidusskolas skolotājiem, jo lielākā daļa no viņiem tiešām ir augsta līmeņa pedagogi, par to liecina panākumi kaut vai valsts mācību priekšmetu olimpiādēs. Viens no panākumu pamatiem no psiholoģiskā viedokļa ir skolotāja un skolēna kopīga darbība iecerēto mērķu sasniegšanai. Gribētos, lai šāda veida visproduktīvā sadarbība arī saglabātos. Tikai mācīšanās, kas parādās pieredzējušiem skolotājiem tomēr mazāk raksturīga mācīšanās metode — mācīšana iebiedēšana, kas izpaužas kā dogma — ja nemācīsies, tad izkritīsi eksāmenā! Šāda veida saskarsme rezultātus nedos, jo pat pieaugušo kolektīvā nevar cerēt uz stabiliem panākumiem un veselīgu mikroklimatu, ja padotie no vadītāja puses ir iebiedēti.

Negribas piekrist, ka skolu valde ir tā, kura mēģina turpināt kādreiz spēcīgas partijas tendenci un liek skolotājiem taisnoties par katru ielikto sliktu atzīmi. Mēs vienkārši paturam tiesības izanalizēt konfliktsituācijas, noskaidrot to cēloņus un iespējami mēģināt novērst to atkārtotanos. Mums ir jāizstāvējam arī skolēnu intereses un nepieciešamības gadījumā esam tiesīgi prasīt no skolotājiem rezultatīvāku darbu.

Es nepretendēju uz absolūtu savu viedokļa uzspiešanu, jo katrā gadījumā ir jāreķinās ar konfliktā iesaistīto pušu domām, tomēr gribu atgādināt Fransuā de Larušfuko vārdus: «Tieši tie cilvēki, kuri par katru cenu vēlas, lai viņiem vienmēr būtu taisnība, visbiežāk mēdz kļūdīties.» Tādēļ ir sāpīgi, ka gan konfliktā ap Aglonas internātgimnāzijas likteni, gan strīdā par Līvānu 1. vidusskolas eksāmenu sesijas rezultātiem šo kļūdu upuri ir bērni, vienalga – lieli vai mazi, bet bērni. Mūsu pienākums ir palīdzēt viņiem sagatavoties tiem pārbaudījumiem, kas būs pēc skolas beigšanas, un nepieļaut savas neizdarības vai savtīgo interešu dēļ skolēniem radīt papildus problēmas jau skolas laikā. Ticiet, ka viņiem jau tāpat nav viegli!

Andrejs Zagorskis, skolu valdes priekšsēdētājs

Gatavojas jaunajam mācību gadam

◆ Līdz jaunā mācību gada sākumam – 1. septembrim palicis mazliet vairāk kā mēnesis. Kā sokas skolu gatavošana jaunajam mācību gadam? Stāsta rajona skolu valdes speciālists tēlniecības jautājumos Ainārs Maceikevičs:

— Vislielākie remontdarbi šogad notiek Rožupes pamatskolā, jo tiek veikts ēkas kapitālremonts par 20 tūkstošiem latu. Nauda nāk no Latgales attīstības programmas ietvaros paredzētajiem līdzekļiem.

Pārējās skolās mācību iestāžu gatavošana notiek par pašvaldību līdzekļiem, un tas lielā mērā ir atkarīgs no vietējo budžetu iespējām. Vērtējot stāvokli kopumā, jāatzīst, ka pašvaldības ļoti nopietni izturas pret skolu finansēšanu. Cits jautājums, — to iespējas. Kosmētisko remontu jau pabeidza Garlēnu pamatskola. Bijušo bērnudāzu telpu pārkārtošanā par mācību klasēm strādā Sīļukalna pamatskolā un Salas pamatskolā.

Joprojām problēmas ir Ārdavas pamatskolai, kur vajadzīgs jumta remonts, taču šo darbu nevar paveikt par vietējā budžeta līdzekļiem. Problēmas ir Rušonas pamatskolai, kur ļoti aktuāls ir telpu jautājums. Samērā īsā laikā, kopš tika atvērta šī vispārīgā skola, audzēkņu skaits jau ir pieaudzis līdz 120. Vajadzīga piebūve, taču, lai to uzceltu, nepieciešami lieli līdzekļi.

A. Iljina

Paldies policijai!

Gribu izteikt savas domas par Līvānu policijas nodaļu.

Vairākums līvāniešu izsakās ļoti negatīvi par tās darbu, jo policisti nespējot atklāt nekādu noziegumu. Es gribu pateikt, ka tas tā nav. Pirmdien, 8. jūlijā man pie veikala nozaga velosipēdu. Griezās policijā un pieteicu sūdzību, mani uzklaušāja policijas priekšnieka vietnieks J. Caune un apsoliya, ka velosipēdu atradīs, kam es nemaz neticēju. Trešajā dienā mans velosipēds tika atrasts. J. Caune kopā ar inspektoru I. Teivānu pielika visus spēkus un savas policistu iemaņas un, neskaitot stundas un nerēķinoties ar savu brīvo laiku, atklāja šo zādzību.

Protams, ir ļoti daudzi policijas darbinieki, kuri savus pienākumus pilda pavisam, un daudziem iedzīvotājiem pret policiju ir negatīva attieksme, aizspriedumi. Visiem iedzīvotājiem vajadzētu mainīt attieksmi pret policiju un visvisādā veidā palīdzēt un atbalstīt policijas darbu. Tad policija atklātu un atmaskotu vienu otru «zaglīti» un citus noziegumus. Un tas nāktu par labu visiem kopumā. Mainītos arī attieksme pret policiju kā tādu. Mēs mierīgi varētu atstāt savus velosipēdus pie veikaliem un ar mierīgu prātu iepirkties, nebaidoties par to pazūšanu. To pašu varētu teikt arī par visiem pārējiem braucamajiem līdzekļiem.

Es no visas sirds gribu izteikt pateicību J. Caunes kungam un iecirkņa inspektoram I. Teivāna kungam par operatīvo darbu, kura rezultātā es atguvu savu mantu.

Voldemārs Gors (Līvānos)

SILAJĀNU

Kamēr pastāvēs pagasts, Silajānos būs arī dzīvība

— Rajonā saglabājies iespēds, ka Silajāni ir tāda atpalikusi puse. Laikam jau no kolhozu laikiem, kad mēs nevarējām lepoties ar augstām ražām, lieliem izslaukumiem un izciliem darba sasniegumiem.

Tomēr gluži bēdīgi vis nav. Tauta mums ir strādīga, ir darbīgi zemnieki, kuri tagad jūtas apmierināti, ka pašu spēkiem var arī ko sasniegt un panākt, — stāsta pagasta priekšsēdētāja **Marija Trifonova**. Kā jebkurā citā pagastā arī Silajānos ir ģimenes, kurām ar iztikšanu tagad ir pavisam bēdīgi. Varbūt pie mums tādu ģimeņu ir vairāk kā pie kaimiņiem, bet tā ir visas valsts problēma. Viņi jau kolhozu laikos neturēja lopus, necentās apstrādāt piemājas laucīņus. Arī tagad šī kaite turpinās, jo bezdarbs liels, bet naudu par apkārtstaiģšanu neviens nemaksās.

Nu šīs ģimenes skaitās maznodrošinātas, nāk uz pagastu un prasa pabalstus. Bet mēs jau nevaram viņus saulītē izcelt, jo naudas pagastam nav. Un tāda rīcība jau būtu negodīga attiecībā pret tiem, kuri strādā vaiga sviedros.

Man rodas iespēds, ka cilvēki mūsupusē tagad dzīvo pat labāk nekā agrāk. Vairāk pērk vieglās automašīnas, būvē mājas un saimniecības ēkas. Visādā ziņā ir paēduši.

Stāsta pagasta padomes sekretāre **Anna Rivča**:

— Šogad pagasta plānotie budžeta ienākumi ir 37966 latu, no kuriem 26232 latu valsts dotācijas. No šiem skaitļiem ir labi redzams, ka dzīvojam pārsvarā no tā, ko mums iedod. Pērn, piemēram, plānotās dotācijas pilnībā nesauņēmām, tāpēc visus izdevumus vajadzēja samazināt līdz pēdējai iespējai.

Arī šogad neesam pārliecināti, ka pilnībā saņemsim sev pienākošos daļu. Pagastmājai noteikti vajadzīgs jumta remonts, bet baidāties uzsākt. Ja nu vēlāk nepietiek pat algām...

Naudas ir tik maz, ka varam atļauties vienīgi, kā saka, vilkt dzīvību pagasta iestādēm. Piemēram, kultūras vajadzībām varējām tikai apmaksāt mūzikas izdevumus atpūtas vakaram.

Uzturam kultūras namu, maksājam par elektrību, ar kuru ziemā arī sildāmies,

maksājam algu kultūras nama darbiniecei, varam apmaksāt minimālus saimnieciskos izdevumus.

Tāpat ir arī ar bibliotēkām. Nopērkam mācību grāmatas, bet avīzes un žurnālus pasūtām vispirms labi padomājot, ko var atļauties.

Anna Rivča.

Priecājamies, ka pagasta centrā vēl ir cilvēks, kas rūpjas par mūsu veselību. Tāpēc cenšamies palīdzēt feldšerītei, apmaksājam telefona, elektrības izdevumus, sagādājam malku, izmaksājam atvaļinājuma naudu. Tāpat saimnieciskās vajadzības cenšamies apmierināt arī pagasta zemes dienestam.

Vairāk neko nevaram atļauties, jo lielākā daļa naudas aiziet pamatskolas uzturēšanai. Jūlija sākumā skolai bijām iedevuši nelielu mazāk kā pusē no gada līdzekļiem. Bet vajadzīgi remontu un daudz kas cits.

Vēl gan varam atļauties izmaksāt pagasta iedzīvotājiem 50 latus lielu pabalstu bērnu gadījumā, bet tiem, kuri slimo un nevar sevi apdrošināt, sedzam pusi slimnīcas izdevumu. Ģimenēs, kur aug četri bērni un mācās skolā, pagājušajā mācību gadā apmaksājām pusdienas.

Pagasta padomes priekšsēdētāja un sekretāre uz saviem pleciem iztur visu lielo darbu smagumu, meklē un atrod gaismas stariņus, kas pagasta cilvēkiem palīdz tikt uz augšu. Tiesa, rūgtums Marijas Trifonovas balsī pavid bieži. Kaut vai par to, ka no izjukušās pagastu sabiedrības pagastam nav atstāts nekas labs un cerīgs, tikai tas sliktais vien.

Pagasta rīcībā nav nekādas lauksaimniecības tehnikas, kas tagad tik ļoti nepieciešama pensionāriem, nemaz nerunā-

Marija Trifonova.

jot par to, ka nav automašīnas, lai aizbrauktu uz rajona centru. Ciemata komunālā saimniecība praktiski ir izpostīta. Silajānos taču bija tik labas attīrīšanas iekārtas. Nu tās pamestas un nedarbojas, bet pagastam naudas to atjaunošanai nav.

Ciemata ūdens apgādi uztur paši iedzīvotāji. Bet trīsstāvu dzīvojamā māju, kuru kādreiz apsildīja labu gabalu tālāk uz celtā katlu māja, tagad apkurina, kā nu kurš iemanījies. Vieniem ierīkoti elektriskie sildītāji, otriem iebūvētas krāsnīņas.

Braucot pa pagasta ceļiem, pie dzīvojamām mājām varēja redzēt gan smagās automašīnas, gan traktoros un citu lauksaimniecības tehniku. Tikai neliela daļa ir darba kārtībā. Pārējā tehnika privatizēta, bet tā arī stāv sarūsējusi un neremontēta. Pagasta priekšsēdētāja saka, labi, ja trīs kombaini esot darba kārtībā. Tāpēc rudenī zemniekiem grūtības ar ražas novākšanu, izlīdzoties, kā nu protot. Kuri naudīgāki, tie lūdzot palīgā kombainus no kaimiņu pagastiem. Citi plaujot ar izkaptim, kraujot zārdos un gaidot, kad būs izdevība izkult.

Lielai daļai Silajānu pagasta zemnieku ienākumi ir nelieli. Un ko tur piepelnīsi, ja kūti piecas govīs (un tas vēl esot daudz...). Pagasta priekšsēdētāja Marija Trifonova saka:

— Cilvēki ir neapmierināti, ka nevar sagaidīt naudu par nodoto pienu no «Preiļu siera». Pašlaik maksā par aprīli, bet viss lielais piens nodots tagad. Ja laikus saņemtu tos latus, kas kavējas, vairāk varētu sagādāt sienu, padarītu citus darbus, kas iespējami tikai vasarā.

Daļa zemnieku pārdod slaukumu pārpircējiem no Rēzek-

nes rajona. Lai gan rēzeknieši maksā divas reizes mēnesī, apmierinātības nav, jo iepirkuma cena ir daudz zemāka nekā Preiļos.

— Mēs esam ieinteresēti saglabāt savu piena pārstrādes uzņēmumu. Ja nebūs «Preiļu siera», kur tad līksimies ar saviem spaiņiem un kannām? Kaut nu rūpnīca varētu ātrāk atsperties, tad lopkopjiem būtu pavisam cits skats uz dzīvi.

Marija Trifonova stāsta par savu pagastu, izceļot tos faktus, kas viņai liekas raksturīgi un apliecinā, ka Silajānos ir darbīgi cilvēki. Piemēram, Nikita Jeršovs ir viens no retajiem rajonā, kas nodarbojas ar linsēklu eļļas ražošanu. Pie viņa braucot klienti pat no Rēzeknes un Daugavpils rajoniem. Vai arī Pēteris Griboņņiks, kurš Bikovā privatizējis dzirnavas. Maļ graudus lopbarībai, arī maizei, iesalu.

Silajānieši protot brūvēt garšīgu un stipru alu. Albertam Skutelim, Albertam Ušpelim, Aleksandram Strukam, Pēterim Utinānam, Pēterim Gailišam, Konstantīnam Rivžam brūvējums vienmēr esot labs. Tādu var dzert bez bailēm, ko nevarot teikt par neskaitāmajās «točkās» dabūjamā nenosakāmas izcelsmes dzera. Bijuši gadījumi, kad viens otrs degvīna cienītājs un bezdarbnieks pat kaimiņa vistu pārdevis, lai tikai dabūtu kārtējo pudeli. Tāpēc jaunajam iecirkņa inspektoram Ivaram Vagaļecam darba būs pilnas rokas.

Salīdzinot ar daudziem citiem rajona pagastiem, Silajāni patiešām ir kā dieva un valdiņas aizmirst nostūrī. Kā lai citādi saka par faktu, ka, lai aizbrauktu uz Daugavpili, vajadzīgas divas dienas. Ātrāk nu nekādi nesanākot, jo autobusi kursējoņi pārāk reti.

Marija Trifonova ir pārliecināta, ka gan jau ar laiku arī šīs puses ļaudis atspersies un pacels galvas. Ja vien... Ja vien pagastu nelikvidēs kā nevajadzīgu administratīvi teritoriālās reformas gaitā. Diez vai Rīgas ministrijās kādam interesē, kas notiek kaut kādos tur Silajānos. Pagasta pastāvēšana ir svarīga un nozīmīga tikai pašiem silajāniešiem un mums, Preiļu rajona iedzīvotājiem, kuri vēl atceras šīs skaistās un romantiskās vietas seno slavu un spožumu.

Pagasts skaitļos un faktos

◆ Līdz 1940. gadam Silajānu pagasts esot bijis lielākais Latvijā. Sociālo iekārtu maiņas, tautai un zemei pāri nākdamas, mainījušas arī administratīvās robežas. Vieniem griezušas bez žēlastības nost, otriem likušas klāt. Arī kādreizējo slaveno un lepno Silajānu pagastu izmainījušas līdz nepazīšanai. Krāces puse tagad pieder kaimiņu rajonam, vēl kāds stūris Stabulnieku pagastam, Riebiņiem vai Rušonai.

◆ Silajānu pagasta platība tagad ir 7058 hektāri. No tiem 3952 hektāri ir lauksaimniecībā izmantojamā zeme. Aramzemes platības pagastā — 2854 hektāri, meliorēti tikai 28 procenti.

2168 hektārus pagasta teritorijas aizņem meži.

◆ Pagasta teritorijā reģistrētas 34 zemnieku saimniecības, ir 222 piemājas zemes lietotāji. Pavisam zemi pieprasījuši 447 lietotāji, kopā 5122 hektārus. 1421 hektārs vēl ir brīvas neizmantošanas zemes. Tikai astoņpadsmit saimniecības nostiprinājušas savus īpašumus zemes grāmatā.

◆ Iedzīvotāju skaita ziņā Silajāni ir vismazākais rajona pagasts — tikai 720 iedzīvotāji. 240 no tiem ir pensionāri, vēl 40 pirmās un otrās grupas invalīdi. Vēl reģistrēti 240 bezdarbnieki.

◆ Šī gada 1. janvārī pagastā bija 31 bērns vecumā līdz sešiem gadiem. Bērni un jaunieši vecumā no septiņiem līdz septiņpadsmit gadiem — 118, vispārizglītojošo skolu audzēkņi — 80. 33 bērni pagastā dzīvo astoņās daudz bērnu ģimenēs. Vēl 16 bērni aug nepilnās ģimenēs.

Kopš gada sākuma Silajānu pagastā piedzimuši 3 mazuļi, bet aizsaulē aizgājuši 9 silajānieši.

◆ Vēl pagastā ir 2 patērētāju biedrības veikali un 1 privātais veikals. Ir 1 ambulance, kopš 1991. gada darbojas desu cehs «Gardums». Ir 2 bibliotēkas, no kurām viena Kotļerovā darbojas tikai uz pus slodzi.

◆ Pagastā ir viena — Silajānu pamatskola, kurā mācās 65 bērni. Te nekad nav bijis un arī tagad nav baznīcas. Toties ir deviņas kapsētas.

◆ Daudzi makšķerēt kārie zina, ka Silajānu pagastā ir Ostrovas un Markovas ezeri, kā arī daudzi mazi, gandrīz aizauguši ezeriņi, kas kā dziļas acis lūkojas debesīs.

◆ Kādreiz Silajānu puse bijusi slavēta ar saviem muižniekiem. Muižas bijušas pašos Silajānos, vēl Krevos, Nalobņā, Sļozovkā, Kačinovā. Tagad palikuši tikai šie skanīgie slāviskie nosaukumi.

Vēl jau ir stārķi

uz skolas jumta

Silajānu pamatskolas baltās ēkas skursteņa galā jau vairākus gadusmēsus savu mājvietu atraduši stārķi. Katru pavasari viņi atgriežas uz tukšo un ziemas auksto vēju izplūnīto ligzdu, labo to pēc savas putna prāta un pieskandina visu apkārtni ar garo knabju klabināšanu.

Jūlija vidū pāri skolas jumtam dzirdamas jaunās garkājainās paaudzes spārnu švīkas. Putni gatavojas kārtējam tālajam lidojumam.

Kas gan to vairs saskaitīs, cik Silajānu puses bērnu ieguvuši pirmās zinības šajā skolā. Zinātāji prot stāstīt, ka skola te bijusi jau pirms pirmā pasaules kara.

Krievu muižniekus nomainījuši vācu baroni, bet skola pastāvējusi. Sabiedrībai

vienmēr bijuši vajadzīgi arī izglītoti un gudri cilvēki.

Skolotāja Kleopatra Meldere uz Silajāniem atnāca strādāt 1952. gadā. Vecie pedagogi tad viņai stāstījuši, kā 1939. gadā sāka celt tagadējā skolas ēka. Pēc gada vietējie zemnieki beiguši būvēt. Vēl pēc gada sācies karš. Pēckara gados Silajānos bijusi vidusskola. 1959. gadā izvadīts dzīvē pēdējais vidusskolas izlaidums. Šī gada pavasarī skolā mācījās vairs tikai 65 audzēkņi, strādāja 15 pedagogi. Mācības notiek gan krievu, gan latviešu valodā, jo pagastā ir liels krievu tautības iedzīvotāju pārsvars.

Lai nu kā, bet audzēkņu kļūst arvien mazāk un mazāk. Otrā klasē ir viskuplākā, tur mācīsies deviņi audzēkņi. Citās ir vēl

mazāk. Iespējams, ka pēc pāris gadiem pirmajā septembrī vairs nebūs nācēju uz pirmo klasi.

Taču telpas ir jāuztur, apkalpojošais personāls arī vajadzīgs. Un skolotāji... Jau tagad liela daļa pedagogu uz stundām ierodas no citurienes. Un nu vairs nelīdzēs nekāda reforma, ja nav paša pamata. Nav bērnu. Grūti iedomāties arī situāciju, kad Silajānos skolu likvidēs. Tuvākā mācību iestāde ir Riebiņos. Kā uz turieni tikt pirmklasnieciņiem?

Kamēr pagasts turēsies, Silajānos skola pastāvēs. Tā apgalvo pagasta priekšsēdētāja Marija Trifonova. No savas puses gribu piebilst, ka vēl jau ir stārķi uz skolas jumta. Tātad — ir arī cerība.

PAGASTS

Lidumu dūmos

Par Pēteri Sparānu un viņa dēlu Juri pagasta padomē teica tā: «Viņi ir īsti lidumnieki. Paņēma apsaimniekošanā vissliktāko zemi, krūmiem un kārkliem aizaugušu, kur kolhozu laikos vismaz 30 gadus arklis nebija pāri gājis. Toties tagad jau ir ko redzēt.»

Sparānu zeme patiešām ir kādu gabaliņu prom no centra un mājām. Pa šauru celiņu iebrāucām pagalmā, kur sabūvētas tikai saimniecības ēkas. Un tur jau gar tūma stūri arī nāca pats Pēteris Sparāns. Un uzreiz nobrīdināja, lai nesaucot viņu par saimnieku. Saimnieks esot dēls. Tikko palikuši divdesmit pieci gadi, ļāvis, lai saimnieko un dara, kā uzskata par labāku. Šis varot ar padomu, ar priekšā teikšanu palīdzēt, bet citādi — saimnieks ir Juris, uz kura vārda arī reģistrēta zemnieku saimniecība «Cīruliši».

— Lai arī esam lidumnieki, tomēr mēslus ar dakšām uz lauka nemetam un kartupeļus no groza vaļā arī nestādām. Ir šāda tāda tehnika, jo dēls un vēl divi puīši (visi ar Višku tehnikuma izglītību), kolhozam likvidējoties, privatizēja traktoros un nepieciešamo lauksaimniecības inventāru.

Mājām tuvumā brīvas zemes nebija. Tāpēc ņēmām šo. Viss krūmiem noaudzis, vieni briksņi. Cirtām un plēsām, iekopām laukus. Te pie ēkām atstājām tikai lazdu pudurīti, kur lakstīgālām apmesties.

Kūtiņu pārcēlām no citurienes jau gatavu. Bet pavisam pārcelties šurp nav vērts. Aka jārok un elektrība jāvelk. Māja ciematā ir pietiekami laba, ar ūdensvadu, kanalizāciju un centrālo apkuri. Juris vēl pirti grib būvēt. Tad būs viss, kā nākas.

Šogad terram ievākt kādas piecpadsmit tonnas graudu. Izaudzējam un nododam pa kādam bulītim. Juris vēl šur tur piepelnās. Nekāda lielā nauda nesanāk, bet iztikšanai gana, un žigulītim benzīnam arī.

Ap pus hektāra cukurbiešu audzējam, rudenī vedīsim uz Jē-

kabpili. Vienu gadu par cukurbietēm saņēmām septiņus maisus cukura. Pašiem jau lieku nevajag, pārdevām kaimiņiem. Iesētas auzas, mieži, rudzi, āboliņš, pārdošanai būs arī kartupeļi. Pērnajā pavasarī ar kartupeļiem bija laba peļņa.

Gribētos saimniecību vēl paplašināt līdz kādiem deviņdesmit vai simts hektāriem. Tad varēs izvērsties, tā būs īsta saimniekošana. Pagastā jau vēl ir pulka neizmantotas zemes, uz kuru neviens nav pieteicies. Tik strādātāju trūkst.

Un kur tie strādnieki radīsies? Visapkārt redzu vecākus, kuri raugas vaiga sviedros, bet piecpadsmitgadīgi brauļi staigā apkārt un nepakustina ne pirkstu. Kas ar viņiem notiks pēc desmit gadiem, droši vien jau nepieredzēšu, taču baidos, ka viņi tā arī paliks slaisti. Kaut sienu plāvā ietu pagrozīt, tur jau lielu spēku un māku nevajag...

Sēž kāds trīsdesmitgadīgs puīstietis, skaitās bezdarbnieks, pabalstu saņem. Bet pašam dārzā ābeles un plūmes neapgrieztas, vainagi nekopti no stādīšanas. Pagalam dadži vien apkārt. Kaut dārzīņu iekoptu, i tad labums būtu.

Es pagastā biju pirmais tautfrontietis. Stāvēju un kritu par Latvijas atmodu. Tautas fronte toreiz labi cerēja un atbilstoši rīkojās. «Atmodā» tik aizraujoši un pacilājoši raksti bija, visi ar interesi lasīja. Kur tagad tie rakstītāji palikuši? Nevienu nemana.

Viss dikti izmainījies. Partijas Šķēlem ministrus pamet priekšā.

Pamēģini tik nepieņemt to, ko iesaka, krēslā nenoturēties. Tagad saka, tautai neesot patriotisma. No kurienes tas ņemsies? Toreiz, kad uz Aglonu no Ļeņingradas simtiem un tūkstošiem atpūtnieku vasarās sabrauca, savu naudu te atstāja, tad gan aglonieši bija patrioti. Darīja visu, lai viņus ar labu vārdu tur Krievijā atcerētos, lai brauktu vēl. Tas tak bija bizness.

Tagad pat uz Jūrmalu nevar tikt. Es brīnos, kas tā par dīvainu politiku. No Krievijas uz šejieni jau nebrauks tie, kas ar pastieptu cepuri staigās. Brauks tie, kam kapitāls kabatā, lai dolārus atstātu mūsu veikalos un restorānos. Sanāk tā, ka viss tiek darīts tīšām otrādi, lai tautas neapmierinātību izsautu. Saka, čekas aģenti sabraukšot. Es domāju, ka tās ir muļķības un tuvredzība. Čekas aģenti jau ministriem par padomniekiem sēž.

Es kolhozā piecpadsmit gadus par mehāniķi nostrādāju, vecas bikses nopelnīju. Šie tur Rīgā lielās, ka ar inženiera algu bagātības sapelnījuši...

***

Pēterim Sparānam ir savs viedoklis par šodienu, par politiskās dzīves aktualitātēm, par Latvijas lauksaimniecības perspektīvām. Viņā var klausīties stundām ilgi, jo dzīvē tik daudz kas pieredzēts. Atliek vienīgi apbrīnot, ka visās likstās neskarts palicis azarts, ar kuru sirmais vīrs turas pie zemes, pie ģimenes, pie liduma dūmiem. Rūgtiems un asiem, bet reizē arī pēc jaunās maizes smaržojošiem.

Paldies mūsu labajai feldšerītei!

Pagasta medpunkts atrodas baltā divstāvu ēkā, kas savā laikā bija pietiekami laba mazas lauku slimnīcas vajadzībām. Tādas bija Galēnos, Rudzātos un citur. Bet sešdesmitajos gados ar valdības ziņu likvidēja gan lauku slimnīcas, gan mazās skoliņas. Tagad feldšeru punkts aizņem tikai trīs nelielas ar krāsnīm apkurināmas istabiņas. Pārējās telpas aizņem pats, telefona centrāle.

Pagasta feldšere Valentīna Piskunova Silajānos sāka strādāt 1958. gadā. Viņa atceras, ka slimnīcā bijusi gan laboratorija, gan rentgena aparāts, pat sava dzemdību nodaļa. Strādājuši gudri un kvalificēti dakteri, pie kuriem palīdzību meklējuši pat kaimiņu pagastu iedzīvotāji.

— Sākumā slimnīcā pat elektrības nebija. Ņēmām rokā petrolejas lampas un gājām uz palātām. Es toreiz biju dežurmāsa, tikko skolu beigusi. Tā bija laba skola jauniesācējiem. Silajāņu slimnīcā pirmā darba vieta bija arī tagadējai rajona poliklīnikas vadītājai dakterei Gitai Džeriņai. Abas jūdzām zirgu ratos vai ragavās, braucām pa visu pagastu pie slimniekiem, pie jaundzimušajiem. Toreiz bija ko rauties. Pagastā iedzīvotāju daudz, bērni dzima viens pēc otra. Arī pašām par uzņēmību un enerģiju nevajadzēja žēloties. Kur tie gadi tik ātri aizskrējuši...

Kad slimnīcu likvidēja, Silajānos strādāja feldšeres. Atceros Terēziju, Birutu, Ļubu. Dažas nostrādāja gadu, dažas ilgāk. Apbrīnājās, dzima bērni, aizbrauca projām, kur labāk. Arī pagasts pamazām izmainījās. Cilvēku kļuva arvien mazāk un mazāk. Jaunieši devās uz pilsētām, kur aicināja rūpnīcas, uzņēmumi.

Mazos kolhozus toreiz apvienoja, Silajāņi palika neizdevīgi. Arī par lielceļu būvēšanu mūsu pusē neviens nedomāja. Rezultāts ir tāds, ka tagad pa kādreizējām trim vai četrām sādžām nevienas mājas vairs nav palicis.

Valentīna Piskunova jau astoņus gadus Silajānos strādā viena pati. Viņa pazīst visus pagasta iedzīvotājus, visi zina un uzticas Valentīnai. Šogad tikusi izvadīta pen-

sijā, bet, pagasta vadības lūgta, palikusi strādāt. Ja viņa aizietu, mēs paliktu bez jebkādas medicīniskās palīdzības, uzskata pagasta padomes priekšsēdētāja Marija Trifonova. Un diez vai izdotos tik ātri atrast jaunu feldšeri, kas būtu ar mieru iet strādāt tādā nomalē.

Valentīnai Silajāņi ir tā vieta, kur mājas, kur saknes dziļi zemē ieaugušas kā stipram kokam. Cilvēki zina, ka viņa vienmēr būs uz vietas, vienmēr palīdzēs nestundā. Arī tajā reizē, kad mēs iegriezāmies feldšeru punktā, Valentīna pieņēma pacientus, kaut gan skaitījās esam atvaļinājuma.

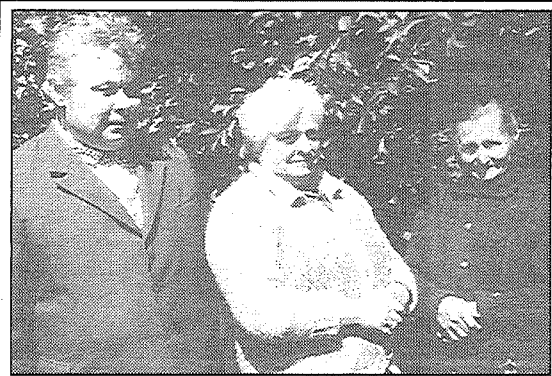
— Es katru dienu no rīta nāku uz pieņemšanu. Kādam nepieciešams spiediens izmērīt, kādam jānopērk zāles. Citreiz atbrauc pat no Rēzeknes rajona Feimaņu pagasta, jo mēs te esam tuvāk. Nekāda lielā medikamentu izvēle pie manis vis nav, tikai pirmajai nepieciešamībai. Ja vajadzīgas dārgākas zāles, tad pacienti piesaka, bet es atvedu no Preiļiem.

Slimo gan cilvēki pēdējā laikā daudz. Un taisni tā vidējā paaudze. Viena otra deviņdesmitgadīga tantīņa izskatās un jūtas labāk nekā sievas un vīri brieduma gados. Laikam jau dzīves apstākļi smagi, nepārtrauktais stress. Bet visvairāk veselību bendē pārmērīgā dzeršana. Ne vienreiz vien nācies glābt no nāves «krutkas» cienītājus un tos, kuri guvuši traumas dzērumā. Un es to daru par baltu velti, jo no plēguriem nav ko domāt saņem noteikto pacienta notevdu. Vecīši gan samaksā līdz pēdējam santīmam, kaut vai no nākamās pensijas.

Pagasta ļaudis apbrīno savu feldšeri, jo viņa reizē ir gan medicīnas māsa, gan sanitāre, gan daktere, gan apkopēja. Stiepj uz saviem sievišķīgajiem pleciem visu lielo darbu nastu, bet saņem par to gluži nieka naudu. Marija Trifonova saka, ja varētu, no pagasta līdzekļiem viņai kaut otru algu maksātu. Cik tad ar tiem punktiem, kuru vērtība nepārtraukti mainās, var nopelnīt? Neizprotami, kāpēc ne tikai sociālisma laikos, bet arī tagad mediķa darbs ir tik zemu atalgots. Laikam cer, ka, sak, nekur jau neaizskries, strādās tāpat vien tālāk.

— Paldies mūsu labajai feldšerītei no visiem pagasta iedzīvotājiem, — tā nobeigumā teica Silajāņu pagasta padomes priekšsēdētāja Marija Trifonova. Un lai viņai pašai stipra veselība vēl ilgu gadus!

Materiālus par Silajāņu pagastu gatavoja Lidija Kirillova, fotogrāfe Jānis Silickis

Vienīgās dzirnavas pagastā

pieder Apolonijai un Pēterim Griboņikiem. Kamēr vēl Silajānos pastāvēja kolhozs, sieva 17 gadus strādāja par klēts pārzini. Ēka būvēta piecdesmitajos gados, tāpēc, sākoties privatizācijai, necik dārgi netika novērtēta. Citu pretendentu arī nebija, tāpēc Griboņiki kļuva tur par patstāvīgiem saimniekiem. Pēteris jau agrāk strādāja par malēju, tāpēc turpināja vien tālāk

savu amatu.

Piektdienās dzirnavas griežas. Pagasta ļaudis labi zina, ka tur bez problēmām varēs samalt graudus lopbarībai, maizei, bet miežu iesalu alum. Līdz šim ņēmuši tikai divdesmit santīmus par maisu. Bet tagad sakarā ar elektroenerģijas cenu palielināšanos nāksoties prasīt trīsdesmit. Ir jau arī nakts tarifi, bet kas tad uz dzirnavām naktī brauks...

Pēc tā, kā brauc malēji, var spriest, cik daudz labības katrs izaudzējis, kā saimnieko. Vienam otram pilns vezums ar maisiem, citam tikai viens maisiņš. Un tas pats maizei. Starp citu, pagasta ļaudis ļoti daudz ēdot pašceptu maizi, kas no saviem miltiem iznākot daudz garšīgāka un smaržīgāka. Milti taču svaigi, nav nezin cik ilgi veikalā noliktavās nogulējuši.

Bet citā laikā Griboņiki saimnieko pa mājām. Saimniecība nekāda lielā nav. Trīs slaucamas govīs, labības lauki, izsolē pirktā kravas automašīna, traktors. Viņu viedoklis ir tāds — kas strādā, tas ir paēdis un apģērbies.

Tam piekrit arī Apolonijas māmuļa Broņislava Jasinska, kurai jau septiņdesmit septiņi gadi aiz muguras. Mājiniēki viņu pa jokam sauc par vietējo ieņēmumu dienestu un kases turētāju. Šo lauku sievieti dzīve un smagais darbs nav

salauzuši, tikai rūdījuši. Vēl tagad viņa līdz ar citiem krauj sienu zārdos, slauc govīs un pukojas par tiem, kuri neēdz lāgā strādāt.

— Kas tā par saimniekošanu, kas tie par vīriem, ka no kolhoza paņemto tehniku nevar salabot kā nākas. Kuļ graudus ar komabainu, bet labība straumēm birst zemē. Pērn vistas visu rudenī pa salmu čupām vien dzīvoja.

Un kas ar to «Preiļu siera» būs? Lai viņi saka, kā grib, taču ražotājam nevar tikt maz maksāt. Vecā Ulmaņa laikā man grāmatīņā smalki ierakstīja, cik litru nodots, kāda kvalitāte, cik atšķināts, cik saņemšu. Tagad neko nevar saprast, rēķina visu kā pa tumsu. Un to pašu mazumiņu nevaram sagaidīt. Kurš šīverīgāks vai bezkaunīgāks, aizskrien uz Preiļiem un lielās, ka jau par jūniju saņēmuši.

Taču skaidrs arī tas, ka bez «Preiļu siera» mēs ne-

vienam nebūsim vajadzīgi. Sēdēsim visu ziemu te iepatīnāti, neviens uzpircejs klāt nebrauks.

Griboņiki sevi neuzskata ne par kādiem izcilniekiem. Vienkārsi strādā savā saimniecībā un iespēju robežās palīdz citiem. Ar zemnieka piezēmētību skatās uz valdības rīkošanos un brīnās, kāpēc jāskrien uz Eiropas Savienību kā ar pieri sienā, nemaz nezinot, vai spēš cauri izsisties.

Viņi nav raduši steigties, bet vispirms kārtīgi izdomāt, vai spēš celt un nest. Griboņiki ir tādi, kā lielākā daļa Latgales lauku zemnieku. Un, paldies Dievam, ka viņi ir. Izturējuši visādas vētras, bet stabili ieauguši savā zemē un dara visu, lai saknes tur laistu arī viņu bērni un mazbērni.

● Attēlā: Pēteris un Apolonija Griboņiki kopā ar māmuļu Broņislavu Jasinsku savas mājas ābeļdārzā.

Folkloras kopas «Ceiruleits» ceļojuma dienasgrāmatu pārlapojot

Šī gada pavasari Līvānu bērnu un jauniešu centra folkloras kopa «Ceiruleits» saņēma uz aicinājumu piedalīties Polijas jauniešu deju festivālā «Gorzow 96».

Pagājušajā vasarā Gorzovas deju ansambļa «Mali Gorzowiacy» bija ieradies Latvijā kā Starptautiskā bērnu folkloras festivāla «Pulkā eimu, pulkā teku» viesis. Festivāla laikā poļu dejojāji ciemojās arī Līvānos un dzīvoja folkloras kopas «Ceiruleits» dalībnieku ģimenēs. Tā «Ceiruleiši» sadraudzējās ar poļu bērniem, bet Gorzovas kultūras nama direktors toreiz, pirms došanās uz Poliju, teica, ka pēc gada gaidīšot «Ceiruleiti» ciemos. Un tā tam bija jānotiek. Bet labāk, lai stāsta paši šī jaukā un iespaidiem bagātā ceļojuma aculiecinieki...

11.06. Nemanot pienāca 11. jūnija pievakare, kad «cīruļbērni», atvairījušies no saviem vecākiem un draugiem, devās tālajā ceļā. Pati saulīte mūs pavadīja visu ceļojuma laiku.

12.06. Apmēram pēc 22 stundu brauciena sasniedzām Gorzovas pilsētu. Ar poļu dziesmu «Dzeguzite» mūsējie sasveicinājās ar gorzoviešiem. Tā bija sirsniņa tikšanās ar draugiem.

Pirmās divas dienas uzturējāmies poļu ģimenēs. Katra ģimene uzņēma divus mūsu bērnus, par mums ļoti rūpējās, un ik brīdī jutām, ka šeit esam gaidīti. Kopā ar ģimenēm, pie kurām dzīvojām, ļoti interesanti pavadījām pirmās dienas vakaru: citi atpūtās parkā, citi rīkoja pikniku, dažiem bija laime pabūt Makdonaldā.

13.06. Otrās dienas rītā visi tikāmies kultūras namā, lai dotos uz pieņemšanu pie pilsētas mēra. Tā bija lieliska sajūta, — pie klātiem galdiem tika aicināta visa mūsu delegācija, sirsniņus vārdus teica pilsētas mērs, kultūras un sporta dzīves organizatore un deju ansambļa «Mali Gorzowiacy» vadītāji. Savukārt mūsu jauniešu centra direktore Valija Poikāne pateicās par ielūgumu un viesmīlīgo uzņemšanu. Katrs dalībnieks atmiņai saņēma vietējā mākslinieka gleznas reprodukciju, uzlīmi ar pilsētas emblēmu un karodziņu.

Pēc uzņemšanas pilsētas mērijā apmeklējām džeza koncertu, jo šajās dienās Gorzovā notika arī Polijas labāko džeza grupu festivāls. Tas bija lielisks koncerts. Aprīnājami aktīvi bija arī skatītāji. Var teikt, ka pirmo reizi dzīvē redzējām un varējām klausīties istu džeza.

Pēc koncerta steidzāmies pie ģimenēm, lai ieturētu pusdienas. Jā, ēdienkarte tur krietni atšķiras no mūsējās! Ļoti daudz uzturā lieto dažādas garšvielas, viņiem patīk pikanti ēdieni. Daudzi mūsējie brīnījās, kāpēc pie salātiem sāls vietā liek cukuru.

Iestiprinājušies, tikāmies kultūras namā, lai ar autobusu dotos ekskursijā pa pilsētu. Kājām ejot, Gorzovu nemaz tik ātri nevar apskatīt, jo tā ir diezgan liela pilsēta. Te mājvietu ir raduši apmēram 140 tūkstoši iedzīvotāju. Par savu dzīvesvietu Gorzovu ir izvēlējušies arī divas latviešu kundzes un viens kungs. Visu festivāla laiku ar viņiem uzturējām ciešus kontaktus, arī daži dalībnieki no mūsu grupas dzīvoja šajās ģimenēs.

Braucot ekskursijā pa pilsētu, tikām iepazīstināti ar tās vēsturi, ievērojamākajām celtnēm un atpūtas vietām. Vecā graudu kaltē ir izveidots brīnišķīgs vēstures muzejs. Tajā ļoti savdabīga ir zāle, kurā atrodas darinājumi no rūpniecības atkritumiem — dažādi sienas dekoratori.

Netālu no muzeja bija arī starptautiska līmeņa mototrase un stadions, un zēniem interesanti bija vērot, kā trenējas jaunie motobraucēji.

Gorzovas pilsēta ir ļoti sakopta, un acis priecē brīnišķīgie apstādījumi. Mums bija iespēja apskatīt arī četras baznīcas pilsētā. Bērniem ļoti interesants šķita stāstījums par vienu no vecākajām un savdabīgākajām celtnēm — katedrāli, kuras sienu biežums esot apmēram 1,5 m. Visi bija sajūsmā arī par svēt-

bildi, kas izšūta ar smalkām pērlītēm. Savukārt katedrāles ārīsiēnā bija ļoti daudzas bedrītes, kuras ar pirkstiem esot izurbinājuši grēcinieki. Jo dziļāka bedrīte, jo vairāk grēku.

Pēc ekskursijas devāmies pie ģimenēm, lai kopā ar viņiem pavadītu vakaru, jo nākošajā dienā bija jāpārceļas dzīvot uz kopmītnēm.

14.06. Tuvojās festivāla atklāšanas brīdis, kopmītnēs ieradās jaunie dejojāji no dažādām Polijas malām. Šajā festivālā vēlējās piedalīties vairāk kā 70 deju grupas no visas Polijas, laimējās tikai 15 kolektīviem. Atlase festivālam ļoti stingra, jo organizētāji nepārvērs to par masu pasākumu.

Rīta pusē, kad bijām iekārtojušies mājīgajās kopmītnēs istabīnās, pienāca laiks doties uz baseinu. Tie tik bija priekš! Daži no mūsējiem baseinā bija pirmo reizi. Savu prasmi peldēšanā lieliski demonstrēja mūsu akordeonists Māris, kuram nelikās par augstu pat trampīns.

Pēcpusdienā sākās svētku gājieni. Sevi lieliski pieteica pūtēju orķestris, skanēja dziesmas, nīrbēja krāsaini tērpi un deju raksti. Vakarpusē atklāja festivālu, uz skatuves tika aicināti visi viesi, festivāla organizētāji un žūrija. Viesu kolektīviem tika pasniegta speciāli cepta sālsmaize. Festivāls notika brīvdabas estrādē, ar firmas «Kodak» palīdzību brīnišķīgi bija noformēta skatuve. Festivāla atklāšanas dienā koncertu sniedza deju ansamblī no Gorzovas.

Vakarā vēl nejutām nogurumu, tāpēc tie, kuriem patīk volejbols un futbols, varēja atrast sev piemērotu nodarbošanos.

15.06. Laiks ritēja nemanot. Paēduši brokastis, posāmies atkal ceļā, lai apskatītu poļu iecienītu atpūtas vietu Ļubovecu. Pa meža ceļiem veicām apmēram 30 km. Mums bija iespēja apskatīt arī turienes zirgaidzētavu un vizināties pa meža ceļu pajūgos. Turpat pie zirgaidzētavas ugunskurā cepām desiņas, un tās garšoja lieliski.

Pēcpusdienā arī mēs sākām rosīties, jo šis vakars bija atvēlēts festivāla viesiem. Katrs kolektīvs uzstājās ar 10 minūšu programmu, bet mums kā tālākiem viesiem bija priekšrocības uzstāties pašiem pirmajiem. Koncerts bija vienreizējs!

Polijā etnogrāfiskās dejas deju tikai nedaudzi kolektīvi, tāpēc festivālā pārsvarā bija pārstāvētas estrādes un sporta dejas. Mūs iepriecināja skaistie tērpi un brīnišķīgais sniegums. Vakarā ikviens festivāla dalībnieks varēja izkustināt kājas disko ritmos.

16.06. Nemanot pienāca festivāla pēdējā diena. Rīta pusē braucām uz 60 km attālo Chosno pilsētu, kur bija paredzēts mūsu koncerts. Saule cepināja pamatīgi, nebija viegli dejojot un dziedāt tādā karstumā.

Pilsētas kultūras nama direktore mūs iepazīstināja arī ar savu folkloras deju kopu, kurā jau koncertējuši Vācijā, Holandē, Francijā, Itālijā, Sanktpēterburgā un nākošā gada vasarā vēlētos aizbraukt uz Latviju. Brīnišķīga iespēja draudzēties! Atpakaļceļā uz Gorzovu paspējām nopeldēties ezerā, lai moži varētu ierasties uz noslēguma koncertu.

Tajā uzstājās visas folkloras kopas. Diplomus pasniedza Polijas Izglītības ministrijas pārstāve no Varšavas, tika godināti konkursa «par garāko bizi» uzvarētāji (mūsu Kristīnes bize ir par 4 cm īsāka nekā uzvarētājam), Agnese kā jaunākā svētku dalībniece saņēma lielu lauvu.

Pēc noslēguma koncerta bērniem bija iespēja piedalīties diskotēkā, bet grupu vadītājus un folkloras kopu vadītājus uzaicināja uz senatnīgi iekārtotu atpūtas vietu, kur piedalījās visi festivāla organizatori, žūrijas komisijas locekļi un goda viesi. Skanēja pateicības vārdi visiem dalībniekiem. Pilsētas mērs savā runā izteicās, ka šis 3. deju festivāls, kas rīkots viņa pilsētā, uzskatāms par starptautisku, jo tajā piedalījās ārzemju folkloras kopa no Latvijas.

17.06. No rīta mūsu draugi aicināja visus kultūras namā, kur bija uzklāts galds, — saldējums, sulas, limonāde, cepumi. Šis Gorzovā

«Ceiruleiša» uzstāšanās Gorzovas festivāla noslēguma koncertā.

Latviešu folkloras «cīruļēnu» sniegumā Berlīnes ielās.

pavadītās dienas mums visiem paliks atmiņā kā neaizmirstamas un jaukas. Vēl apmainījāmies suvenīriem, tad pēdējās bučas, un jāšķiras. Bet asaras vēl ilgi nerimās, jo bijām ļoti saraduši.

Ceļā uz Frienvaldes pilsētu bez problēmām šķērsojām Polijas — Vācijas robežu. Bad-Frienvaldes pilsētā mūs viesmīlīgi sagaidīja Vācu-poļu biedrības draudzības sakaru menedžers, mākslinieks satīrīkis Jureks Grodeks. Viņš darbojas Frienvaldes pilsētas bērnu un jauniešu sociālajā centrā. Pēc krievu armijas aiziešanas centrs izremontēts un mūsdienīgi iekārtots. Uz turieni var nākt bērni, kuriem mājās vai skolā radušās problēmas. Šeit ikviens var izvēlēties sev piemērotu nodarbošanos, atpūties relaksācijas telpā, spēlēt kompjuterspēles, tenis, klausīties mūziku, aiziet uz pašu organizētu diskotēku.

Ar latviešu folkloru iepazīstinājām Bad-Frienvaldes iedzīvotājus, dziedot un dejojot atsevišķos kūrortpilsētiņas mikrorajonos. Saule cepināja pamatīgi, tāpēc pēc koncerta nekas nevarēja būt labāks par baseinu. Bad-Frienvalde patiešām var lepoties ar ļoti labi iekārtotu āra baseinu.

18.06. Otrajā dienā Grodeka kungs mūs pavadīja uz Berlīni. Apskatījām ievērojamākās vietas, nofotografējāmies pie Brandenburgas vārtiem, reihstāga, Aleksandra laukumā. Grodeka kungs neslēpa savu patieso savilņojumu un izteica cerību nākošvasar tikties vēlreiz.

Vēl ilgi, braucot autobusam pa priekšu, pa savu auto logu viņš māja ar cepuri, kuru rotāja mūsu grupas dāvatā tautiskā josta, tad nogriezās celiņā uz savu savrupmāju, kurā dzīvo kopā ar ģimeni. Bet mēs braucām mājup...

Pētdienas vakarā sanācām kopā ar vecākiem, lai dalītos ceļojuma iespējos, apmainītos ar fotokartiņām, pateiktos organizācijām un individuālajiem ziedotājiem, kuri atbalstīja mūsu grupu finansiāli. Šajā vakarā piedalījās arī Līvānu pilsētas domes

priekšsēdētāja vietniece Renāte Šmukste.

Par finansiālu un morālu atbalstu, organizējot šo ceļojumu, sakām paldies Līvānu pilsētas domei (Ls 350), «Būvmateriāli» organizācijai «Kreitusē — Latvijas prezidentē» (Ls 300), LR Izglītības un zinātnes ministrijas Ārpusstundu darba organizatoriski metodiskajam centram (Ls 100), a/s «Preiļu siers» (Ls 50), Baltijas Tranzītu bankas Līvānu filiālei (Ls 50), SIA ŽKS (Ls 60).

Esam pateicīgi visiem, pie kā griežamies un kuri neatteica palīdzību, kaut arī tie bija 5 vai 10 latī. Paldies SIA «Būvmateriāli», SIA «Līvānu kūdra», SIA «Siltums — gāze», firmai «Minox», tirdzniecības uzņēmumam «Run-cis», SIA «RNS-D», «Asija», «RCI», IU «EKO-ZP», «UNTO», SIA «Paozoli», Līvānu mežniecībai. Arī Līvānu maizes ceptuves dāvatie kļīngērīši, «Dūdaru» konservi, «Agneses» konfektes ļoti labi noderēja ceļojuma laikā. Līvānu patērētāju biedrības tautiskā lelle bija dāvana poļu kolektīva vadītājiem, a/s «Līvānu stikls» suvenīri — Gorzovas pilsētas domei un KN.

Lielu atbalstu sniedza arī Preiļu pilsētas individuālie uzņēmumi un SIA: «Vindex», «Vanda», «Foto maks», «Ozols», «TAS TAP», «Turība», «Volkovs», «Zarāne», «Madara», «Trio», z/s «Celmīņi», Preiļu policija. Liels paldies individuālajiem ziedotājiem: Preiļu autoveikala īpašniekam, Romanovskas kundzei, Vitālijam Plivdam un Imantam Bekešam. Īpašu paldies grībam pateikt Līvānu Nabadzīgā Jēzus bērnu māsu klostera māsaī Tarsīcijai par izpratni un atsaucību, kā arī grupas tulkam Lailai Rullei. Arī šoferītis Guntis Zaķis (Rīgas firma «Fjords») bija izturīgs, iecietīgs un labestīgs.

Folkloras kopas «Ceiruleits» dalībnieku, kopas vadītājas Annas Kārķles un grupas vadītājas Valijas Poikānes ceļojuma iespējos teklusijās

Daina Kursīte

Foto no «Ceiruleiša» ceļojuma albuma

CSDD informācija

Aizritēja 1996. gada pirmais pusgads. Kaut arī naudas līdzekļu ceļu uzturēšanai un remontam iedalīti nepietiekoši, tomēr ar lielām grūtībām veikts liels darbs, lai iespēju robežās sakārtotu autoceļus ar lielāku kustības intensitāti, līdz ar to nodrošinātu ceļu satiksmes kustības drošību.

Lielu profilaktisko darbu veica arī ceļu policijas darbinieki, kuri savlaicīgi fiksēja jebkuru ceļu satiksmes noteikumu

pārkāpumu un pielietoja attiecīgus sodus. Tāpēc šogad straujā samazinājās ceļu satiksmes negadījumos ievainoto skaits un par vienu bojā gājušo mazāk.

Uz rajona autoceļiem izraisītas 44 avārijas, kurās ievainots 21, bojā gājuši 4 cilvēki. 1995. gadā šie skaitļi bija — 25 avārijas, 55 ievainoti, 5 miruši.

Kā vienmēr, ceļu satiksmes negadījumu cēloņi ir atļautā braukšanas ātruma pārsniegšana, aizturēti 863 vadītāji, trijiem atņemtas vadītāja apliecības.

Alkohola reibumā, ar vadītāja tiesībām, pie stūres aizturēti un sodīti 83, 13 no tiem atņemtas vadītāja apliecības. Vispār bez vadītāja tiesībām reibumā aizturēti 37 braucēji.

Fiksētais ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu skaits pirmajā pusgadā ir 2540, 19 pārkāpējiem atņemtas vadītāja apliecības. Par dzelzceļa pārbraukšanas noteikumu neievērošanu aizturēti 2 vadītāji. Par vadītāju izdarītajiem pārkāpumiem iekasēti Ls 22767 soda naudas. Secinājums ir viens — satiksmes noteikumi ir jāzina un jāievēro.

Atgādinām apmeklētājiem pieņemšanas laikus: pirmdien, trešdien, ceturtdien, piektdien no plkst. 8.00 līdz 12.00 un no 13.00 līdz 16.15; otrdien no plkst. 8.00 līdz 12.00 un no 13.00 līdz 18.15.

V. Ruskulis,

CSDD Preiļu nodaļas inspektors

DZEJAS STĪRĪTIS

Par autoru

Jānis Gurgons nāk no Raiņa jaunu dienu zemes — Jasmuižas (tagadējās Aizkalnes). Pēc Latvijas universitātes beigšanas visu mūžu nostrādājis žurnālistikā. Vairāk nekā 20 gadi aizvadīti mūsu rajona laikraksta redakcijā, 7 no tiem redaktora amatā. Jānis Gurgons kopš jaunības dienām raksta arī dzejoļus. Sakarā ar tuvojošos 60 gadu jubileju «Novadnieks» publicē viņa dzejoļus.

Zem Jasmuižas debesīm

Zem Jasmuižas debesīm esmu dzimis
Un sievietes milējis.
Te vadījis dzīvi nenorimis
Un nākotni zilējis.

Zem Jasmuižas debesīm
Zaļa zāle dīgst, bērzi plaukst.
No agras bērnības līdz dienām šim
Man te labi un nekad nav auksts.

Tā ir ļaužu mīlestība,
Kas mani silda.
Un viņu labestība
Mani ar spēku pilda.

Zem Jasmuižas debesīm viņsaulē iešu,
Kad pienāk tā nolemtā stunda.
Lai slīkti dzīvoju, lai arī ciešu,
Man Jasmuiža mūžīgā junda.

***

Tagad,
Kad mūsu nolemto likteņa stundu
ir situši

Pulksteņi visi kā viens,
Visi kā viens,
Un arī tas,
Kurš vienmēr atpalika,
Es saprotu: laiks pēdējais
Un man ir jāaiziet.

Tagad,
Kad man pietrūks tevis,
Tavu acu, kas man smaidījušas būtu,
Tavu roku, kas no pieres sviēdrus
norausiņas būtu,
Kad man pietrūks tevis, tikai tevis,
Es saprotu it visu, visu —

Ka jau sen
Mūsu nolemto stundu bij' situši
Pulksteņi visi kā viens,
Visi kā viens,
Un arī tas,
Kurš vienmēr atpalika.
1961. gads

Latgalei

Es nevaru aiziet no tevis, Latgale,
Kā aiziet no viesību galda.
Man tavas bēdas jāizbēdā
Un jādālās tavos priekos.

Te man dzīvot, kur šūpulis kārts,
Tavu skaistumu vairot un post.
Te audzināt bērņus un te man mirt
Ar sentēvu dainu uz lūpām.

Tavā milā man palikt lemts
Uzticīgam līdz galam.

***

Dzenās vēji baltas smilšu jūras,
Dzidro zilgmi mākoņburas māks.
Knābās putni pilādžogas sūrās, —
Tikai tēvs mans nekad vairs nepārnāks.
Snaudis rudens pāglāju zaros,
Dzestrās naktīs zvaigznes krist
jau sāks.

Nemīs tētis ceļus slapjos, garos,
Dzimtās mājās vairs nu nepārnāks.
Skarbi vēji kapa smiltis gaiņās.
«Kur mans tētis?» mēmā zeme sauks.
Un no zemes, zemes asiņainās
Ozoli ar tēva spēku augs.
1966. gads

Visi, kurus interesē rajona bērnu in-
validu nometne, zvaniet līdz 31. jūli-
jam, tel. 21776 (vakaros).

Televīzijas programma no 27. jūlija līdz 2. augustam

Sestdiena, 27. jūlijs

LATVIJAS TV I

8.05 XXVI vasaras olimpiskās spēles. Peldēšana.
10.20 Beverlihilsa. 42. sērija.
11.10 Toms un Džerijs. Multip-
likācijas filma.
16.55 XXVI vasaras olimpiskās spēles. Akadēmiskā airēšana.
19.50 Pliķpauris. 3. sērija.
20.20 Rīt, parīt, aizparīt...
20.30 Panorāma.
20.55 Rīgai — 800.
21.10 Elite Model. Look-96 —
Latvijā.
22.10 Rīgas Doma zēnu koris —
Japānā. Koncertfilma.
22.40 Lellītes — izsaukums
3615. Francijas mākslas filma.
0.15 Džo Kokera koncerts.
1.20 XXVI vasaras olimpiskās spēles. Vieglatlētika.

LATVIJAS TV II

8.30-11.00 Picca TV.
11.00 Vai tu zini?
11.30 Kristīgā programma.
15.50 Amerikāņu brīvdienas.
16.15 TV veikals.
16.45 Paradīzes pludmale. 164.
sērija.
17.10 E iela. 434. sērija.
17.35 Reklāma Amerikā.
Tiesības un pienākumi. LTS.
18.10 XXVI vasaras olimpiskās spēles. Treka riteņbraukšana.
Sprints.
21.50 NTV-5.
22.00 Ziņas.
22.10 Apsveikumu koncerts
Daudz laimes!
22.40 E iela. 432. un 433. sērija.
23.30 Tvaiks.

KRIEVIJAS SABIEDRISKĀ TV

10.00 Rīta pasts.
10.35 Padomi kulinārijā.
10.55 Olimpiskās spēles At-
lantā.
13.05 Teātru festivāls. Vergu
sala. Izrāde.
14.00 Ziņas.
14.20 Olimpiskās spēles At-
lantā.
15.15 Dzīvnieku pasaulē.
15.55 Krievijas meistarsacīkstes
futbolā. Vladikaukāza Alānija —
Maskavas Spartaks.
18.00 Bistamās viesizrādes.
Mākslas filma.
19.45 Labu nakti, mazuļi!
20.00 Laiks.
20.40 Detektīvaģentūra Mēness-
gaisma.
21.45 Atjautības ātrumsacen-
sības.
22.35 Olimpiskās spēles At-
lantā.

Svētdiena, 28. jūlijs

LATVIJAS TV I

7.00 Olimpisko spēļu dienasgrā-
mata.
8.05 Efeja. 11. sērija.
8.55 Hameleonu rotaļas. 244.,
245. un 246. sērija.
10.05 Leļļu filma bērniem.
16.55 XXVI vasaras olimpiskās spēles. Akadēmiskā airēšana.
19.50 Prēšanas biļete. Pop-
ulārinātniska filma.
20.20 Rīt, parīt, aizparīt...
20.30 Panorāma.
20.55 A.Niedra. Līduma dūmos.
4. daļa.
21.55 Dzied Margarita Vilcāne.
22.35 XXVI vasaras olimpiskās spēles. Vieglatlētika.

LATVIJAS TV II

8.30-11.00 Picca TV.
15.45 TV veikals.
16.15 Paradīzes pludmale. 165.
sērija.
16.40 E iela. 434. sērija.

17.05 Latgales televīzijas
mūzikas festivāls Rēzekne-95.
17.35 Varas viedoklis.
18.10 XXVI vasaras olimpiskās spēles. Treka riteņbraukšana.
21.45 NTV-5.
22.00 Ziņas.
22.10 Dinastija. 204. sērija.
23.10 Garāža.
23.25 Latvijas pilsētas.

KRIEVIJAS SABIEDRISKĀ TV

9.00 Ziņas.
9.15 D.Krilova piezīmes.
9.30 Kamēr visi mājās.
10.05 Rīta zvaigzne.
10.55 Kalpoju Krievijai!
11.25 Olimpiskās spēles At-
lantā.
13.30 Smieklu panorāma.
14.00 Ziņas.
14.20 Māris Liepa.
15.05 Kādreiz...
15.15 Čelotāju klubs.
16.00 Šurumburums.
16.20 Multiplikācijas filmas.
17.20 Laimīgs gadījums.
18.10 Klubs Baltais papagaiļis.
19.00 Laiks.
19.40 Mozunds. Mākslas filma.
22.20 Mīlestība no pirmā acu
skatiena.
23.00 Ziņas.
23.10 Olimpiskās spēles At-
lantā.

Pirmdiena, 29. jūlijs

LATVIJAS TV I

7.00 Olimpisko spēļu dienasgrā-
mata.
8.05 XXVI vasaras olimpiskās spēles. Vieglatlētika.
19.00 Ziņas.
19.10 Pa Saules zaka pēdām.
19.30 Efeja. 12. sērija.
20.20 Rīt, parīt, aizparīt...
20.30 Panorāma.
20.55 Grāfiene de Monsoro. 7.
sērija.
21.55 Skices.
22.10 Kino jums.
22.25 XXVI vasaras olimpiskās spēles. Pludmales volejbols.
Vieglatlētika.

LATVIJAS TV II

7.00-9.30 Picca TV.
16.40 Krievijas NTV raidījums
Itogi.
17.55 Problēma stopkadrā.
18.10 Paradīzes pludmale. 166.
un 167. sērija.
19.00 LTS ziņas.
19.20 TV balvas izciņa moto-
krosā Gulbenē.
19.45 Ziņas.
20.00 E iela. 435. sērija.
20.30 Olimpisko spēļu dienas-
grāmata.
21.30 NTV-5.
22.00 Ziņas.
22.10 Konkurents.
22.40 Dinastija. 205. sērija.
23.40 TV veikals.

KRIEVIJAS SABIEDRISKĀ TV

17.00 Ziņas.
17.20 Jaunais upuris.
18.10 Sastrēgumstunda.
18.35 Uzmini melodiju!
19.00 Ja... V.Poznera raidījums.
19.45 Labu nakti, mazuļi!
20.00 Laiks.
20.40 Pazudusi ekspedīcija.
Mākslas filma. 1. sērija.
22.05 Sudrabortā bumba.
22.45 Ziņas.
22.55 Olimpiskās spēles At-
lantā.

Otrdiena, 30. jūlijs

LATVIJAS TV I

7.00 Olimpisko spēļu dienasgrā-
mata.
8.05 Efeja. 13. sērija.
8.55 XXVI vasaras olimpiskās spēles. Vieglatlētika.

16.50 XXVI vasaras olimpiskās spēles. Kalnu riteņbraukšana.
19.55 Flinstonī.
20.20 Rīt, parīt, aizparīt...
20.30 Panorāma.
20.55 Emīls Dārziņš. 3. un 4.
sērija.
22.25 Dejo Indianapolisa baleta
trupa.
22.55 XXVI vasaras olimpiskās spēles. Svarcelšana.

LATVIJAS TV II

7.00-9.30 Picca TV.
18.10 TV veikals.
18.40 Vizīte.
19.00 LTS ziņas.
19.20 Liepājas TV.
19.30 Vidzemes TV.
19.45 Ziņas.
20.00 Vācijas spogulis.
20.20 Olimpisko spēļu dienas-
grāmata.
21.20 NTV-5.
22.00 Ziņas.
22.10 A.Niedra. Līduma dūmos.
4. daļa.
23.10 Pilsoņu forums.

KRIEVIJAS SABIEDRISKĀ TV

17.00 Ziņas.
17.20 Jaunais upuris.
18.10 Sastrēgumstunda.
18.35 Uzmini melodiju!
19.00 Tēma.
19.45 Labu nakti, mazuļi!
20.00 Laiks.
20.40 Pazudusi ekspedīcija. 2.
sērija.
21.55 50/50.
23.05 Olimpiskās spēles At-
lantā. Svarcelšana.

Trešdiena, 31. jūlijs

LATVIJAS TV I

7.00 Olimpisko spēļu dienasgrā-
mata.
8.05 Efeja. 14. sērija.
8.55 XXVI vasaras olimpiskās spēles. Modernā piecīņa.
15.25 XXVI vasaras olimpiskās spēles. Riteņbraukšana.
20.20 Rīt, parīt, aizparīt...
20.30 Panorāma.
20.55 In Vogue-96. 4. raidījums.
21.15 Emīls Dārziņš. 5. un 6.
sērija.
22.40 Hameleonu rotaļas. 247.,
248. un 249. sērija.
0.05 XXVI olimpiskās spēles.
Vieglatlētika.

LATVIJAS TV II

7.00-10.00 Picca TV.
17.30 TV veikals.
18.00 Dinastija. 206. sērija.
19.00 LTS ziņas.
19.20 TV Dzintare.
19.30 Kuldīga. Dokumentālā fil-
ma.
19.45 Ziņas.
20.00 Rīt — Šveices konfederā-
cijas dibināšanas diena.
20.20 XXVI vasaras olimpiskās spēles. Riteņbraukšana.
21.30 NTV-5.
22.00 Ziņas.
22.10 Pusstunda. ASV vēstnieks
Latvijā L.Nepers.
22.40 Džeza un blūza mūzikas
festivāls Ženēvā.

KRIEVIJAS SABIEDRISKĀ TV

17.00 Ziņas.
17.15 Jaunais upuris.
18.05 Krievijas meistarsacīkstes
futbolā. Maskavas Spartaks —
Kaļiņingradas Baltika.
20.00 Laiks.
20.40 Pazudusi ekspedīcija. 3.
sērija.

Ceturtdiena, 1. augusts

LATVIJAS TV I

7.00 Olimpisko spēļu dienasgrā-
mata.
8.05 Efeja. 15. sērija.
8.55 XXVI vasaras olimpiskās spēles. Vieglatlētika.

spēles. Vieglatlētika.
15.55 XXVI vasaras olimpiskās spēles. Smailošana un kanoe
airēšana.
18.15 Efeja. 13. sērija.
19.05 Ziņas.
19.10 Mans būs mans.
19.30 Beverlihilsa. 43. sērija.
20.20 Rīt, parīt, aizparīt...
20.30 Panorāma.
20.50 Džona Lenona koncerts.
21.50 XXVI vasaras olimpiskās spēles. Vieglatlētika.

LATVIJAS TV II

7.00-10.00 Picca TV.
18.30 TV veikals.
19.00 LTS ziņas.
19.20 TV Dzintare.
19.30 Videoklipi.
19.45 Ziņas.
20.00 E iela. 436. sērija.
20.30 Panorāma.
20.50 J.Vītols. Prelūdijs.
21.00 NTV-5.
22.00 Ziņas.
22.10 Šokējošais šovs.
22.50 Amatniecības seriāls
Bēniņi.
23.15 Tūrisma žurnāls.

KRIEVIJAS SABIEDRISKĀ TV

17.00 Ziņas.
17.20 Jaunais upuris.
18.10 Sastrēgumstunda.
18.35 Loto spēle Miljons.
19.00 Brīnumaini stāsti jaunajā
raidījumā Mana ģimene.
19.45 Labu nakti, mazuļi!
20.00 Laiks.
20.40 Karalienes Annas tūkstoš
dienu. ASV mākslas filma.
23.15 Ziņas.
23.25 Olimpiskās spēles At-
lantā. Badmintons.

Piektdiena, 2. augusts

LATVIJAS TV I

7.00 Olimpisko spēļu dienasgrā-
mata.
8.05 Pandas savvaļā ar Deboru
Vingleri. Dokumentālā filma.
9.00 XXVI vasaras olimpiskās spēles. Vieglatlētika.
15.55 XXVI vasaras olimpiskās spēles. Smailošana un kanoe
airēšana.
18.15 Efeja. 14. sērija.
19.10 Ekrāns bērniem.
19.25 Kriminālais ekspresis.
19.50 Globuss.
20.20 Rīt, parīt, aizparīt...
20.55 Kā Tu šodien dzīvo, Eidi...
Dokumentālā filma. 5. sērija.
21.25 F.Lehārs. Smaidu zeme.
Rīgas Muzikālā teātra izrāde.
23.50 XXVI vasaras olimpiskās spēles. Vieglatlētika.

LATVIJAS TV II

7.00-9.00 Picca TV.
17.30 TV veikals.
18.00 Kristīgā programma.
19.00 LTS ziņas.
19.20 Sports un mūzika.
19.45 Ziņas.
19.55 Jeruzalemes piezīmes.
20.30 Olimpisko spēļu dienas-
grāmata.
21.30 NTV-5.
22.10 Dinastija. 207. sērija.
23.10 Stils un mode.
23.35 TV virtuves noslēpumi.
0.05 Makss — mana mīlestība.
Francijas mākslas filma.

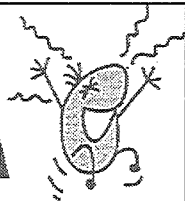
KRIEVIJAS SABIEDRISKĀ TV

17.00 Ziņas.
17.20 Jaunais upuris.
18.15 Cilvēks un likums.
18.45 Brīnumu lauks.
19.45 Labu nakti, mazuļi!
20.00 Laiks.
20.40 Ipašas uzmanības zonā.
Mākslas filma.
22.45 Olimpiskās spēles At-
lantā. Vieglatlētika. Soļošana.
Vingrošana.

Sludinājumi un reklāma 22305

PRIVATIZĀCIJA

UZSĀKTA PRIVATIZĀCIJA

Privatizācijas aģentūra paziņo, ka ir uzsākta

Valsts Daugavpils energoceltniecības uzņēmuma privatizācija

Valsts Daugavpils energoceltniecības uzņēmums ir reorganizēts, atdalot no tā objektu nr.1 - Valsts Daugavpils energoceltniecības uzņēmuma ražošanas iecirkni Cirišu ielā 2, Aglonā, Preiļu raj.

Valsts Daugavpils energoceltniecības uzņēmuma juridiskā adrese:
18.novembra iela 319a, Daugavpils, LV - 5413.

Valsts Daugavpils energoceltniecības uzņēmuma atrašanās vietas:

- ražošanas bāze - 18.novembra ielā 319a, Daugavpils, LV - 5413;
- ražošanas iecirknis - Latgales ielā 11, Krāslavā, LV - 5601;
- teritorija - Naujenes pag., Daugavpils raj., LV - 5462.

Objekta nr. 1 - Valsts Daugavpils energoceltniecības uzņēmuma ražošanas iecirkņa atrašanās vieta:
Cirišu ielā 2, Aglonā, Preiļu raj., LV - 5304.

Fiziskās vai juridiskās personas, kuras vēlas privatizēt šos objektus, var iepazīties ar informāciju par tiem Privatizācijas aģentūrā un saskaņā ar likuma "Par valsts un pašvaldību īpašuma objektu privatizāciju" 21.pantū iesniegt savus priekšlikumus Privatizācijas aģentūrā viena mēnešu laikā no šī paziņojuma publicēšanas dienas oficiālajā laikrakstā "Latvijas Vēstnesis".

Personas, kurām ir pirkuma tiesības, var iegūt tās, piesakoties Privatizācijas aģentūrā viena mēneša laikā no šī paziņojuma publicēšanas dienas oficiālajā laikrakstā "Latvijas Vēstnesis".

Tālrunis uzziņām 7328046.

Privatizācijas aģentūra

K. Valdemāra iela 31, Rīga, LV - 1887

Pārdod

Peugeot 205, 1985.g., 1950 \$, Ford Sierra, 1984.g., 1850 \$, Audi Avant 200 quattro, 1987.g., 5300 \$, Opel Kadett, 1981.g., 1000 \$. Tel. 8-29-354050, vakaros 21755;

Opel Ascona 1,6 D, 1985.g. Tel. 15535;

VAZ-21061, 1983.g., 82000 km, 1800 \$ un furgonu GAZ-53. Tāl. 23185;

M-2140, 1982.g. Cena pēc vienošanās. Tāl. 44781;

steidzami Opel Kadett, 1982.g., labā stāvoklī. Tel. 24654;

garāžu Preiļos, Liepu ielā. Tel. 21788;

VW Golf, 1,1, 1979.g., 51/100 km, 950 \$. Zvanīt 24417 vakaros;

Opel Corsa 1,3 L, 1986.g., 2 durvis, 5 ātrumi. Zvanīt 15559 pēc 21;

remontējama Mercedes Benz-230. Tāl. 23641 vakaros;

automašīnu Audi-80, 1980.g. tehniskā kārtībā, cena 1200 \$. Tāl. 42911;

lēti jaunu sintezatoru Casio CTK-100. Tel. 37552;

dēļus. Tāl. 37598;

alus miežus 0,12 Ls/kg. Zvanīt 34546 vakaros;

motorzāģi «Jonsered 2055». Tel. 22106;

arpu (graudus tīra, šķiro, vēdinā), graudu elektriskās dzirnavas. Tāl. 42223;

jaunus ledusskapjus, saldētavas. Piegāde, garantija 1 gads. Tel. 21268;

0,5 t kviešu, «Multikar» zemspiediena, augstspiediena jaunus sūkņus, riepas. Tel. 54601;

mazlietotu elektronisko kases aparātu Samsung-250 FL. Tel. 21670 pēc 18;

lietotu lielo un mazo šiferi. Tel. 58559;

teļus. Tāl. 35350;

govu. Tel. 18228;

steidzami labu slaucamu govu Rudzātu pag. «Gadrīviešos». Čeičinieks;

lauku mājas Rožkalnu pagas-

ta «Rimicānos» (izdevīgas tel-pas plaša veikala ierīkošanai) vai izīrē. Tāl. 52425;

labiekārtotu privatizētu trīsistabu dzīvokli ar saimniecībās ēkām, piebūvēm un zemi. Tel. 58557;

2-istabu dzīvokli Preiļu centrā. Tel. 21146;

2-istabu dzīvokli Daugavpilī. Tel. 8-254-43453;

3-istabu kooperatīvo dzīvokli ar ērtībām Preiļos (3. st.). Ir varianti. Tāl. 23080;

Fiat Uno 45, 1985. g., Audi 80, 1980. g., 2 Opel Kadett, 1982. un 1984. g., Renault 9, 1983. g., dizelis, Audi 100 Avant, 1981. g., Ford Sierra, 1983. g. Zvanīt 23713.

Pērk

cirsma, baļķus. Tāl. 23641 vakaros;

sausus skujkoku zāgbaļķus, garums 5,6 m, diametrs 26 cm, cena līdz 18 \$ kub.m. Tāl. 42911;

vecus skapjus, kumodes, lādes, mucas, galdus. Var būt sliktā stāvoklī. Tel. 56613;

vieglās automašīnas piekabi. Tel. 21670 pēc 18;

gaļu. Tāl. 22807;

treknu cūkgaļu. Tel. 23108.

Maina

vienistabas dzīvokli Aizkrauklē pret dzīvokli Preiļos. Tāl. 24546;

DT-75 pret ritenraktorū. Tāl. 19744;

Audi-100 pret zāgbaļķiem. Tel. 22306, 23697.

Dažādi

Genādija Šalkovska dokumentu (autovadītāja apliecība, autopiķabes «Skif» un Audi-80 tehniskās pases) atradēju lūdzu atdot tos pret atlīdzību. Tel. 22875, 23049.

Celtņieka un mūrnieka pakalpojumi. Tel. 13453.

Meklēju auklītes darbu. Tāl. 24559.

Pērk un pārdod privatizācijas sertifikātus Līvānos pasta ēkas 2. stāvā. Tāl. 42663.

Pērk un pārdod privatizācijas sertifikātus Līvānos, universālvērtības grāmatu nodaļā. Tāl. 43688.

PERK
EGLES, PRIEDES
ZĀGMATERIĀLUS UN ZĀGBAĻĶUS!
Baļķiem - pircēja
transporta, tūlītēja samaksa!
Pieņemšana RĒZEKNĒ, Jūratorkas 13, tālr. 36076

Preiļu pilsētas dome rīko īres tiesību izsoli 2-istabu dzīvoklim Preiļos, Saltupes ielā 2-4, dzīv. kopējā platība 69,6 kv.m. Sākotnējā cena Ls 900. Iedzīvotājiem, kas ir dzīvokļu rindā, dzīvoklis tiek piedāvāts par sākotnējo cenu. Pieteikties Preiļu pilsētas domes kancelejā līdz š. g. 16. augustam, tālr. 22144.

SIA «Tauma-Eikša» pārdod vairumā cementu M-400 maisos. Viena maisa cena pirkumam līdz 1 t Ls 1,80, līdz 10 t Ls 1,75, 10 t un vairāk Ls 1,70, ieskaitot PVN 18%. Varam nodrošināt ar transportu. Adrese: Rušonas pag., Bašķu ciemats. Tāl. 65074 darbdienās.

Diplomēta manuālās terapijas speciāliste ar augstāko izglītību ārstē osteohondrozi, sāpes mugurā un locītavās, alerģiskus iekaisumus, uzstāda diagnozi pēc fotokartīņas un piedāvā dažādus ārstnieciskās un rehabilitācijas masāžas veidus. Pieņems 27., 28. un 29. jūlijā no 9.30 līdz 15.00 Preiļos, Brīvības ielā 16, dzīv. 1.

Z/s «Zemniekdēls» iepērk: govus, augstākais nobarojums Ls 0,42 kg, vidējais nobarojums Ls 0,37; jaunlopus virs 500 kg Ls 0,51, no 400 kg līdz 500 kg Ls 0,48, no 300 līdz 400 kg Ls 0,45, no 200 līdz 300 kg Ls 0,40; piena teļus Ls 0,45; aitas Ls 0,40-0,45. Apmaksa tūlītēja. Transports mūsu. Tālrunis 22380.

Nogurst un aplkust sirds, Izskan tava pēdējā dziesma, Lēnām sarūk un izdeg svece, Un nodziest liesma. Izsakām dziļu līdzjūtību Jānim Teiļānam sakarā ar TĒVA nāvi. Z/S «Raipole» un SIA SAU «Preiļi» kolektīvs

Esam kopā ar Antona KLINDŽĀNA tuviniekiem, viņu negaidīti zaudējot. Preiļu pasta nodaļas darbinieki

Reiz katram ir pēdējā taka, Kur aizejot skumjas nāk līdz. Izsakām līdzjūtību Anitai Klindžānei, izvadot TĒVU smiltājā. Konfekšu ceha kolektīvs

Viss nepazūd, kad, māmiņ, kapu kalnā Pār tevi vēsas smilšu saujas krit, Vēl paliek siltums, ko tu dzīvē devi, Un kaut kur dziļi sirdī sāpes mit. Dalām sāpju smagumu ar Emiliju un viņas ģimeni, MĀMUĻU smiltājā izvadot. Rudzātu vidusskolas kolektīvs

Caur jūsu smaidiem un asarām Vēl ilgi pie jums būšu atmiņu vasarās... Izsakām līdzjūtību Dambiņu un Lazdānu ģimenēm, TĒVU un VEC-TĒVU smiltājā guldot. Bondari, Vilcāni, Smani

Pār tavu dzīvi mūža vakars klājies, Miers auklēs rokas, darbā gurušas. P.Priede Izsakām līdzjūtību Annai Lazdānei, VECTĒVU smiltājā izvadot. Bērnodarza «Auseklītis» kolektīvs

Dagdas lauksaimniecības skola turpina audzēkņu uzņemšanu šādās specialitātēs:

1. Lauku māju saimniece ar specializāciju tūrisma — apmācības ilgums 3 gadi 10 mēneši. Pēc skolas beigšanas audzēkņi iegūst vidējo izglītību ar tiesībām turpināt mācības augstskolās, var strādāt par pavāriem un vadīt ekskursijas tūristiem Latgalē (tūrisms ir perspektīva nozare Latgales apgabalā). Skolas absolventi var atvērt savas lauku pensijas un organizēt tur tūristu uzņemšanu ar pilnu servisu — uzturs, naktsmitne. Šīs profesijas audzēkņi iegūst zināšanas lietvedībā, grāmatvedībā, datorzinību pamatos.
2. Lauku māju saimniece ar specializāciju šūšanā. Apmācības ilgums 2 gadi 10 mēneši, ir iespēja iegūt arī vidējo izglītību 3. kursa laikā vakarskolā. Pēc skolas beigšanas audzēkņi iegūst šuvējas un piegriezējas profesiju un modeļtāpšanas profesijas pamatus.
3. Mazo uzņēmumu grāmatvedis ar specializāciju tirgzinībā. Apmācības ilgums 3 gadi 10 mēneši. Uzņem audzēkņus ar pamatskolas izglītību. Audzēkņi mācību laikā iegūst vidējo izglītību ar tiesībām turpināt mācības augstskolā, apgūst grāmatvedības un lietvedības zināšanas, datorzinību pamatus grāmatvedībā un lietvedībā. Pēc skolas beigšanas var strādāt par grāmatvežiem, sekretāriem, datora operatoriem komercfirmās.
4. Mazo uzņēmumu grāmatvedis ar specializāciju tirgzinībā. Apmācības ilgums 1 gads 10 mēneši. Uzņem audzēkņus ar vidusskolas izglītību. Mācību laikā iegūst grāmatvedības un lietvedības zināšanas, datorzinību pamatus grāmatvedībā un lietvedībā. Pēc skolas beigšanas var strādāt par grāmatvežiem, sekretāriem, datora operatoriem komercfirmās.

Autovadītāju (B kat.) kursu sākums 29. jūlijā plkst. 19 Preiļos, Liepājas ielā 46. Tāl. 21450, 22627.

3. augustā plkst. 9.00 Žogotu kapu uzkopšanas talka.

28. jūlijā tirgos jaunputnus un baltās dējējvistas (Ls 1,20), gaiļus Līvānos pie universālvērtības 9.00, Rožupē 9.30, Rudzātās 10.00, Priekuļos 10.30, Preiļos 11.00, Riebiņos 12.00, Stabulniekos 12.30, Vidsmuižā 12.50, Bortniekos 13.20, Silajānos 13.50, Aglonā 14.30, Rušonā 15.00, Ārdavā 15.20, Pelēčos 15.40, Aizkalnē 16.00, 1. Vārkavā 16.30, Vanagos 17.00.

Piektdien, 2. augustā pārdos 1 gadu vecas brūnās dējējvistas Līvānos 8.00, Rožupē 8.30, Vanagos 9.00, Vārkavā 9.30, Rimicānos 10.00, Arendolē 10.30, Pelēčos 11.00, Ārdavā 11.30, Rušonā 12.00, Aglonā 12.30, Jaunaglonā 13.00, Kastīrē 13.30, Preiļos 14.00, Stabulniekos 14.30, Polkoronā 15.00, Vidsmuižā 15.30, Sīļukalnē 16.00.

Saskaņā ar privatizējamās valsts a/s «Latvijas gāze» tehniskās pārvaldes veiktajiem aprēķiniem noteikts, ka ar 1996. gada 1. jūliju sašķidrinātās gāzes 1 m³ cena centralizētās gāzes apgādes sistēmās ar uzstādītiem skaitītājiem ir: maksa par gāzi Ls 0,62 m³, PVN 18% Ls 0,11, kopā realizācijas cena Ls 0,73 m³. Preiļu gāzes apgādes rajons

NOVADNIEKS
Laikraksts iznāk kopš 1950. gada 29. marta. Redakcijas adrese: Aglonas ielā 1, Preiļi, LV-5301. Tel. 22059, 22305, 21759.
Pasūtījuma indekss 3033.

Izdod Preiļu rajona pašvaldības uzņēmums «Laikraksta «Novadnieks» redakcija»
Iznāk 8 reizes mēnesī. Abonēšanas maksa mēnesī Ls 0,71. Mazumtirdzniecībā līgumcena.

Redaktors Pēteris Pizelis
Reģistrācijas apliecība Nr. 1018 Iespēests SIA «Latgales drukā», Rēzeknē, Baznīcas ielā 28. Ofsetiespiedums. Metiens 4730.